

NOVEMBER / DECEMBER 1982

de

VERSCIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Amerika en Europa
WRIJVING IN DE
ALLIANTIE

de
EGHTE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

15e jaargang No. 10

november / december 1982

ARTIKELN

Voorspeld: „Scheiding” van Amerika en Europa!	2
De tragedie van het terrorisme	5
Zelfmoord — Oorzaken en remedie	7
Wat is de mens en wat maakt hem uniek?	14
Wat bedoelt u met . . . „onsterfelijke ziel”?	15
Stille vereerders worden lastig	23

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Verbeter uw Bijbel-I.Q.	12
Van onze lezers	29

OMSLAG:

Op zijn eerste officiële reis naar West-Europa in juni jl., bezocht president Ronald Reagan vier hoofdsteden. De laatste was Bonn, waar hij door kanselier Helmut Schmidt werd ontvangen. De uitgesproken opvattingen van Reagan aangaande de Oost-West relaties verscherpten de groeiende verschillen tussen Amerika en haar Europese bondgenoten wat dit zeer belangrijke onderwerp betreft.

Foto Gene Hogberg, Color Press

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU

- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1982 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden. PRINTED IN ENGLAND BY AMBASSADOR PRESS, ST. ALBANS

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:

Gene H. Hogberg

Redacteurs:

Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Patrick A. Parnell, Richard J. Rice, Richard H. Sedliacik

Kopijredacteur:

Peter Moore

Redactie-assistenten:

Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Craig Millar, Janice Roemer, Dan Taylor, Ron Toth, Debbie Yavelak, Jeff Zhorne

Vormgeving:

Randall Cole, Matthew Faulkner, Minette Smith

Coördinator vormgeving:

Greg S. Smith

Fotoarchief:

Hal Finch, Veronica Taylor

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:

Hoofd productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinators internationale edities:* Val Brown; Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

Leroy Neff

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Frans:* Dibar Apartian; *Italiaans:* Carn Catherwood; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

Wij doen een nieuwe sprong met onze publicaties

Toen Ambassador College in Pasadena voor het 37e achtereenvolgende jaar zijn deuren opende, werd ik er eens te meer toe bewogen me de verbazingwekkende groei van dit Werk in herinnering te brengen.

Weinigen realiseren zich hoe enorm dit wereldwijde Werk van God is uitgegroeid. Het onderwijsprogramma is nu over de gehele wereld verbreed.

Het Werk begon feitelijk in 1934 met alleen mijzelf en mijn vrouw Loma.

Het College, met een pre-doctoraal programma en studenten die woonden op de campus, werd later opgericht, in 1947, met vier studenten en een faculteit van acht. Op dit moment zijn er twee campussen en zo'n 900 studenten.

De zon gaat nooit onder over onze kantoren, gebouwen, en activiteiten in de wereld. Onze staf omvat bijna 2000 mensen in volle dienst en de uitgaven lopen in de miljoenen.

Het is het intrigerende verhaal van het ter beschikking stellen van de *ontbrekende dimensie* in het onderwijs aan miljoenen mensen. Het is het succesverhaal van iets dat nooit eerder gedaan is — van een grootse onderwijs-onderneming over de hele wereld — schijnbaar ongeloflijk, toch een vaststaand en levend feit. En ik heb dat niet zelf opgebouwd of bereikt. Een mens zou daartoe niet in staat zijn!

Hier is, in een korte samenvatting, het verhaal vanaf het begin.

Ik heb een ongebruikelijke zakenopleiding gehad, speciaal op het gebied van journalistiek en reclame. Dit leidde tot het inzicht dat er in het hedendaagse onderwijs een dimensie ontbreekt. Ik had de Verenigde Staten rondgereisd als 'ideeënman' voor het grootste handelsblad van Amerika om ideeën te zoeken die met succes gebruikt werden in de zakenwereld en in de maatschappij-ontwikkeling en het sociale welzijnswerk. Ik had gepioneerd in onderzoeken, door persoonlijke interviews en vragenlijsten, en informatie over zakelijke en sociale toestanden verzameld, gerangschikt, geanalyseerd

en geclassificeerd.

In dit uitgebreide onderzoek, dat vele achtereenvolgende jaren duurde in mijn eigen reclamebureau, raakte ik diep onder de indruk van het ongelukkige feit dat er zelfs in de welvarende Verenigde Staten een tragische schaarste was aan vrede, geluk en overvloedig welzijn.

Ik was me uiteraard eveneens bewust van de ellendige toestanden van armoede, onwetendheid, vuil en smerigheid, hongersnood, ziekte en dood in het leven van meer dan de helft van de wereldbevolking — in vele gebieden van Azië, Afrika, Zuid-Amerika, om niet te spreken van sommige gebieden in de Verenigde Staten en Europa waar dezelfde ellendige toestanden heersen.

Maar *waarom?* Ik vond hier iets ongerijmds. Voor ieder gevolg moet er immers een *oorzaak* zijn. Ik kende de *oorzaak* niet. Bij het onderwijs was deze ook niet te vinden.

Toen, op 35-jarige leeftijd, begon ik uit woede en om de uitdaging aan een diepgaande studie van de evolutie en van het bijbelse verslag van de schepping per soort. Ik bestudeerde de geschriften van Darwin, Lyell, Huxley, Spencer, Haeckel en Vogt. Ik onderzocht wetenschappelijk bewijs voor of tegen het bestaan van God. In alle bronnen vond ik een absoluut bewijs, voor mij althans, voor de valsheid van de evolutietheorie. En juist in de Bijbel vond ik het *antwoord* op het vraagstuk van alle kwaad in de wereld.

Ik kwam te weten wat de wetenschap, noch het onderwijs, noch de religie ontdekt schenen te hebben: er is een onzichtbare, geestelijke *wet* in levende, onverbiddelijke werking die alle menselijke relaties reguleert. Hierdoor kwam ik erachter wat de *oorzaak* is van alle kwaad op de wereld.

Deze levende, maar onzichtbare geestelijke wet is eenvoudig die *levensweg* die in diametrale tegenstelling staat tot de weg die de mensheid volgt. Het is de weg van liefde in plaats van begeerte, de weg van geven, delen, dienen en helpen, in plaats van de weg van nemen en vergaren in begeerte en gulzigheid. Het is de weg van de zorg voor de ander in plaats van het op zichzelf gerichte, zelfzuchtige verlangen. De weg van beleefdheid en rekening (Zie verder pagina 27)

VOORSPELD: „Scheiding” van Amerika en Europa!

Gene H. Hogberg

Drie decennia lang hebben de Verenigde Staten en West-Europa, verenigd in een dynamisch bondgenootschap, ongekende welvaart genoten. Maar nu dreigt het Atlantisch Verbond uiteen te worden gereten door meningsverschillen over de handels- en andere relaties met het Sovjetblok.

An beide zijden van de Atlantische Oceaan begint men zich kwaad te maken. Politieke standpunten verharderen zich. De relaties tussen de Verenigde Staten en haar bondgenoten in West-Europa zijn nog nooit zo koeltjes geweest.

„Er is momenteel meer wantrouwen in elkaars bedoelingen dan op welk moment ook sedert het einde van de oorlog tegen Hitler.”

De Franse minister van buitenlandse zaken, Claude Cheysson vatte de situatie heel kort en bondig samen door als zijn mening uit te spreken dat Amerika en Europa bezig zijn langzaam naar een „echtscheiding” toe te groeien.

De sombere voorspelling van de heer Cheysson dient niet te licht te worden genomen. Blijkt hij gelijk te hebben, dan zal dat velen zeer pijnlijk treffen — precies zoals echtscheidingen in de persoonlijke sfeer.

Handelskloof verbreedt zich

In weerwil van de rustig vloeiende dagelijkse handelsstroom over de Atlantische Oceaan, beginnen de meningsverschillen over fiscale en export-politiek een onvriendelijk stadium te naderen.

Deze ruzies zouden er niet zoveel toe doen wanneer ze niet midden in een wereldrecessie plaatshadden.

Eén strijdpunt is op het ogenblik bijzonder explosief. De Verenigde Staten, geconfronteerd met ernstige werkloosheid en een overschot aan

produktiecapaciteit in de staalindustrie, hebben besloten strafmaatregelen te leggen op die staalimporten uit Europa die volgens de Verenigde Staten te laag geprijsd zijn als gevolg van subsidies die Europese regeringen aan de producenten verstrekken.

Ook de diverse nationale staalindustrieën in Europa vechten voor hun bestaan. Het is buiten kijf dat diverse regeringen hun noodlijdende industrieën een steuntje in de rug hebben gegeven.

Van hun kant hebben de landen van de Europese Gemeenschap, geconfronteerd met het recordaantal van 10 miljoen werklozen, al maandenlang hun bezorgdheid uitgesproken over de Amerikaanse handelspolitiek, die hen naar hun mening in een economische windstille helpt houden. De Europeanen beschuldigen het conservatieve fiscale programma van president Reagan ervan, de hoge rentepercentages in hun landen te stimuleren, hetgeen belemmerend werkt op investeringen die banen zouden kunnen opleveren.

De lijst van individuele transatlantische handelsruzieën is nu zo lang aan het worden, dat de bij de Algemene Handels- en Tarieven Overeenkomst (GATT) gesloten accoorden gevaar lopen onder de voet te worden gelopen. Land na land neemt zijn toevlucht tot de ene afwijkende maatregel na de andere, zoals ingewikkelde ruilhandelsovereenkomsten om op die wijze de reglementen van de GATT te omzeilen.

Deskundigen op het terrein van de internationale handel vrezen dat de gehele na-oorlogse economische struc-

tuur van de vrije wereld weldra onder de toenemende druk van klachten en tegenbeschuldigingen ineen zou kunnen storten.

De pijpleiding-controverse

Er is echter nog een ander onderwerp dat de diepste wig in het transatlantische bondgenootschap dreigt te drijven. Wat hier op het spel staat gaat veel verder dan geld en banen, hoe belangrijk die ook mogen zijn, want het is de aard van de betrekkingen tussen Europa en Amerika zelf die hier in het geding is.

Dit verdeeldheid zaaïende dilemma betreft de bouw van een aardgaspijpleiding van Siberië in de Sovjet-Unie, die moet aansluiten op de bestaande pijpleidingen naar West-Europa. Het project — het grootste uit de geschiedenis van de handel tussen West- en Oostblok — had oorspronkelijk ten doel omstreeks 1984 gas te leveren aan Italië, West-Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en Oostenrijk.

Sedert het project jaren geleden als een mogelijkheid werd opgeworpen, maakte Washington zich zorgen dat de pijpleiding de landen van West-Europa

VERSAILLES-TOP. Leaders van de zeven industriële mogendheden van de vrije wereld hielden in juni jl. in Versailles bij Parijs hun jaarlijkse economische conferentie. Gastheer was president François Mitterrand, midden, die het slotcommuniqué aan de pers overhandigde. Op de conferentie had samenwerking de overhand, maar spoedig daarna ontstonden opnieuw ernstige verschillen van mening over handelsaangelegenheden, in het bijzonder die met Oost-Europa.

voor hun energiebehoeften te afhankelijk zou maken van de Sovjet-Unie, waardoor in geval van een toekomstige crisis tussen Oost en West een gevaarlijke situatie zou kunnen ontstaan.

Inderdaad onderstreept een recent rapport van de Europese Gemeenschap hoe groot de potentiële afhankelijkheid kan worden. Is de gasovereenkomst eenmaal rond, dan zou Italië voor 35% van zijn gasverbruik van de Sovjets afhankelijk kunnen worden, West-Duitsland voor 34% en Frankrijk voor 26%. Deze afhankelijkheid wordt nog versterkt door het feit dat naar verwachting de gastoevoer van buiten de productiegebieden van de Europese Gemeenschap, met inbegrip van de Sovjet-Unie, vanaf 1990 een veel grotere rol in het algemene Europese energiebeleid zal gaan spelen dan momenteel het geval is.

Amerikaanse autoriteiten hebben zich ook beklaagd over de aanmerkelijke tegemoetkomingen inzake het rentepeil, welke de Europese regeringen de Sovjet-Unie ten bate van de aanleg van de pijpleiding hebben toegestaan. In het algemeen hebben de Europeanen het Amerikaanse standpunt overdreven genoemd, en er de nadruk op gelegd dat de Sovjet-Unie zich in het verleden altijd een betrouwbare handelspartner heeft getoond. Daar komt bij dat de USSR in deze redenering dringend behoefte heeft aan de baten die uit de verkoop van het gas zullen voortvloeien — om daarmee van de Amerikanen het graan te kunnen kopen waarop de Verenigde Staten geen embargo hebben willen leggen. Bovendien wijzen de Europeanen erop dat het pijpleidingproject de Westeuropese afhankelijkheid van energiebronnen in het onstabiele Midden-Oosten zal verminderen.

Amerika legt een embargo op leveranties

Eind 1981 nam het meningsverschil over de pijpleiding plotseling een ongunstige wending. Zestien dagen nadat de Poolse autoriteiten de staat van beleg hadden afgekondigd, stelde Washington economische sancties tegen de Sovjet-Unie in, welk land de Verenigde Staten rechtstreeks verantwoordelijk achtten voor de Poolse actie.

Een aantal van deze sancties was gericht tegen de geplande aardgaslei-

ding. Zo kreeg het reusachtige General Electric concern een verbod opgelegd om voor een waarde van miljoenen dollars aan onderdelen te leveren voor de turbines, die het gas door de pijpleiding zouden moeten persen. En de vergunning aan de Caterpillar Tractor Company om materieel voor het leggen van de pijpen naar de Sovjet-Unie te exporteren, werd eveneens ingetrokken.

Westeuropese politici en vakbondsleders begonnen zich ongerust te maken. Verscheidene Europese firma's hadden met de Sovjet-autoriteiten pijpleidingcontracten afgesloten en waren voor de uitvoering van die contracten aangewezen op Amerikaanse producten.

In juni van dit jaar probeerden de Westeuropese leiders bij de nadering van de topconferentie van zeven landen in Versailles, de Verenigde Staten over te halen tot een gematigder houding in de kwestie van de pijpleiding. Op deze conferentie, die door schrijver dezen werd bijgewoond, leek het erop dat een ongeschreven compromis was gevonden. De Europeanen zouden opnieuw toegang krijgen tot het ontbrekende Amerikaanse materieel, in ruil voor straffere creditbeperkingen bij latere handelstransacties tussen Oost- en Westblok.

Maar 10 dagen later wierp de regering Reagan een bom op het project.

Na te hebben vernomen dat de Fransen een omvangrijke crediethervorming hadden afgewezen, breidden de Verenigde Staten hun pijpleiding-sancties uit tot de Europese dochtermaatschappijen van Amerikaanse firma's. Bovendien zouden buitenlandse firma's geen gebruik mogen maken van licenties van Amerikaanse maatschappijen om onmisbare onderdelen van de pijpleiding te vervaardigen. Bijzonder zwaar getroffen werden firma's in Frankrijk, Italië en Engeland, die met gebruikmaking van Amerikaanse technologie compressor-turbines voor de pijpleiding fabriceerden.

De Europeanen reageerden met begrijpelijke woede. Omvangrijke contracten kwamen opeens op losse schroeven te staan, en hetzelfde gold voor duizenden arbeidsplaatsen. Zelfs kwam de toekomst van diverse financieel wankele ondernemingen in Europa op het spel te staan.

In de weken daarna verklaarde het ene Europese land na het andere dat het de verbodsbepalingen van Reagan naast zich neer zou leggen. De regering van Frankrijk en zelfs die van Engeland, anders Amerika's trouwste Europese bondgenoot, verklaarden dat firma's in hun landen die houdsters waren van Amerikaanse bouwlicenties, op straffe van de wet hun met de Sovjets gesloten pijpleidingcontracten dienden na te komen.

De Amerikanen voerden daar tegen aan dat het de Europeanen waren die zich aan contractbreuk schuldig maakten, en dat de bepalingen van de licenties voor door General Electric ontworpen produkten voorzagen in wijzigingen in de exportregelingen met het Oostblok, wanneer de Amerikaanse regering die noodzakelijk achtte.

Intussen dreigden de West Duitsers de Verenigde Staten voor het Internationale Hof van Justitie te dagen. President Mitterrand van Frankrijk verklaarde dat de topconferentie van Versailles, waarvoor hij als gastheer optrad, een schertsvertoning was geworden. En hij voegde eraan toe dat de waarde van toekomstige topconferenties op nul komma nul moest worden gesteld.

Krachtmeting onvermijdelijk

De een of andere politieke krachtmeting met betrekking tot de pijpleiding-ruzie schijnt nu wel onvermijdelijk, voornamelijk omdat de beide partijen hun relaties met het communistische blok in een heel ander licht zien.

In Europese ogen belichaamt de heer Reagan de „harde lijn” tegen de Sovjet-Unie. Bij zijn bezoeken aan diverse Europese hoofdsteden, eerder dit jaar, liet hij daar geen twijfel over bestaan. In een toespraak die hij op 8 juni hield tot het Britse parlement, riep de Amerikaanse President op tot een wereldomspannende „opmars van de vrijheid en de democratie” die naar hij hoopte „het Marxisme-Leninisme naar de vuilnisbelt van de geschiedenis zou verwijzen”.

Het spreekt vanzelf dat Moskou fel reageerde op de opmerkingen van Reagan. Maar ook niet weinig Westeuropese kritiseerden hem wegens zijn „kruistocht” om een einde te maken aan de status quo in Europa, en de invloedssfeer van de Sovjet-Unie op dit continent te „destabiliseren”.

(Zie verder pagina 26)

De tragedie van het TERRORISME

samengesteld door de staf van *The Plain Truth*

Onlangs vielen er in de twee meest bekende parken van Londen acht doden en tientallen zwaargewonden door terroristische bomaanslagen. In nog geen vijftien jaar zijn er meer dan 2000 burgers, soldaten en politieagenten gedood door terreurdaden in verband met het conflict over Noord-Ierland. Wanneer zal hier een eind aan komen?

„Maak een keten gereed,” schreef de profeet Ezechiël, „want het land is vol bloedschuld en de stad vol geweld.” Deze woorden — meer dan 2500 jaar geleden geschreven — bevatten nu meer waarheid dan toen. De profeet zag dat de situatie zo slecht zou worden dat de ene wrede misdaad op de andere zou volgen zoals de schakels van een ketting.

De laatste moord en opschudding

Terwijl dit geschreven wordt kookt de grote stad Londen van gerechtvaardigde woede. De deftigheid van de Britse praalvertoningen is uiteengescheurd door een dubbele gruweldaad in Hyde Park en Regents Park. Er is dood en vermindering van de ergste soort gezaaid onder zowel de manschappen als de paarden van het regiment van de Koningin.

Terrorisme is een van de afschuwelijkste vormen van crimineel gedrag die de mens kent. Het is verschrikkelijk onpersoonlijk en gewoonlijk onherroepelijk. In de meeste gevallen verdwijnt het menselijke element er totaal door. Meer dan één moordenaar in spé heeft op het allerlaatste moment de trekker toch niet overgehaald — geplaagd door een knagend geweten.

Zo is het niet met een fatale bom. Die is afgesteld om door zekere impulsen af te gaan, terwijl de

verantwoordelijke personen er misschien wel kilometers van verwijderd zijn.

Terrorisme is ook onpersoonlijk omdat het niet altijd alleen het beoogde slachtoffer vernietigt. Wie waren trouwens de beoogde slachtoffers van deze monsterlijke slachting? Soldaten die ceremoniële en amusementsdiensten vervullen zijn slechts onschuldige omstanders. Sommige van deze musicerende soldaten hadden niet eens een gevechtstraining gehad.

Zelfs de paarden werden niet gespaard. Peter McKay, verslaggever van de *Daily Express*, verklaarde: „Op de een of andere manier was de aanblik van zeven paarden die zo afschuwelijk gewond waren dat ze ter plekke afgemaakt moesten worden bijna net zo erg als het zien van de dode soldaten.”

Er zijn twee basisredenen waarom terrorisme voor de waarlijk beschaafde geest *onaanvaardbaar* is als middel om politieke overtuigingen kenbaar te maken. Toch zijn er in de geschiedenis altijd individuele mensen of groeperingen geweest die terreurdaden gebruikten voor politieke doeleinden.

Hoe rechtvaardigen terroristen dit geweld dan? Voornamelijk door middel van het lezen van goddeloze hedendaagse filosofen. Franz Fanon schreef: „Geweld is een zuiverende kracht: het bevrijdt de onderdrukten van hun wanhoop.” Zo wordt geweld netjes gerationaliseerd door de nihilistische filosofie. „De terrorist van de een”, zeggen sommigen, „is de vrijheidsstrijder van de ander.”

De terrorist verwerpt de morele waarden. Zoals Lord Chalfont een jaar

geleden zei in een toespraak tot de Europees-Atlantische Groep: „Men kan eenvoudig de dingen niet doen die terroristen doen als men vasthoudt aan de normale morele principes van het menselijke ras.”

Lord Chalfont ging door met te verklaren dat de terrorist ook „het politieke proces verwerpt” en „zich volkomen losgemaakt heeft van en vijandig staat tegenover het hele concept van het politieke proces”.

Politici van iedere overtuiging en uit heel het Verenigd Koninkrijk en Ierland hebben deze laffe moord op acht onschuldige mensen, om hen die afschuwelijke verwondingen hebben opgelopen niet te noemen, categorisch veroordeeld. En het hoeft geen betoog dat zulke terreurdaden in lijnrechte tegenstelling staan tot de christelijke principes die in de Bergrede vervat zijn.

Terrorisme in de Oudheid

De geschiedenis van het hof van koning David van het oude Israel is zeer rijk aan bedekte politieke strijd en hofintriges. Maar het probleem van terrorisme was al ontstaan voor David de troon aanvaardde als koning van het *gehele* oude Israel. Eerst was er de langdurige burgeroorlog tussen het Huis van Saul en het Huis van David. Joab was de belangrijkste generaal van David, en Abner vervulde diezelfde post onder de zoon van Saul, de stroman-koning Isboseth.

De kansen van de strijd keerden zich steeds meer ten gunste van David. En het geval wilde, dat Abner en zijn 'staatshef' onenigheid kregen over de seksuele gunsten van een van de

BENT/SPOONER — GAMMA/LIAISON

bijvrouwen van Saul. De boze Abner besloot toen om tot overeenstemming te komen met David en het hele koninkrijk aan hem uit te leveren. Al snel volgde een vredesbespreking.

Als een doorknede politicus organiseerde David een staatsdiner voor Abner en zijn mannen in Hebron. Daarop werd een overeenkomst bereikt en Abner begon zijn reis terug naar Mahanaïm. Korte tijd later keerde Joab terug naar Hebron en hoorde het 'goede nieuws'.

Onmiddellijk vroeg Joab audiëntie aan bij David en beschuldigde Abner van politiek verraad met het doel daar militair profijt van te trekken. Toen zond Joab, zonder medeweten of toestemming van David, een groep 'boden' achter Abner aan die hem overhaalden Joab te ontmoeten voor verder overleg.

De Bijbel geeft een levendige beschrijving van de wrede moord die volgde. „Toen Abner in Hebron terugkeerde, nam Joab hem binnen in de poort ter zijde, *alsof hij vertrouwelijk met hem wilde spreken*; en hij stak hem daar in het onderlijf zodat hij stierf, om het bloed van zijn broeder Asaël” (2 Sam. 3:27).

Dit was een *daad van terrorisme*. Abner, die misschien een bespreking over de uitvoering van de vredesvoorwaarden verwachtte, werd totaal verrast. Jaren later beschreef David deze verraderlijke daad zeer juist als „*in vredestijd bloed [vergieten] als was het oorlog*”.

De moord op Abner was meer dan wraak. Er waren duidelijke politieke beweegredenen in het spel. Wie zal zeggen of David Abner niet als 'legeroverste' benoemd zou hebben in plaats van Joab? David had duidelijk een hogere achting voor de eerste dan voor de laatste.

En zelfs de wraak zelf werd *niet* op eerlijke manier uitgevoerd. Abner had
(Zie verder pagina 24)

SPOONER — GAMMA/LIAISON

TWEE BOMEXPLOSIES vonden op 20 juli plaats op korte afstand van elkaar in het centrum van Londen. De verantwoordelijkheid werd door de IRA opgeëist. In Hyde Park werd een auto opgeblazen toen de 'horse guards' passeerden. De gewonden ontvingen Eerste Hulp. Aanwezig was Nicola Daly, weduwe van de commandant van de garde die bij de explosie omkwam. Met haar zuster hilde zij en moedigde de nieuwe garden aan.

ZELFMOORD

Oorzaken en remedie

Leslie L. McCullough

Zelfmoord komt altijd met een schok. Zelfs als het gebeurt met een ziek of ouder iemand, is er eerst die schok — en dan een afschuwelijke leegte.

Waarom zijn er in de hele wereld zoveel mensen die zelfmoord kiezen als de oplossing voor de problemen van het leven?

Waarom willen vele mensen in welvarende landen, die zoveel hebben om voor te leven, hun leven niet tot het einde toe uitleven?

We lezen over de ellendige omstandigheden van de arme bevolking van Haïti of de Vietnamese bootvluchtelingen die hun leven riskeren in lekke, afgetakelde oude bootjes in een wanhopige poging om de armoede of de onderdrukking van hun eigen land te ontvluchten en te verwisselen voor de overdaad en vrijheid van de buitenwereld. Zij kiezen niet de dood als uitweg. Maar hun wanhoop is zo groot dat ze de dood riskeren in een poging om een beter *leven* te vinden.

Maar in de landen die door deze vluchtelingen opgezocht worden, de landen van hun dromen, kiezen duizenden mensen die dit betere leven geleid hebben de *dood* als uitweg.

Wat een paradox! In de landen waarin weinig reden schijnt te bestaan voor wanhoop en zorgen vernietigen de mensen zichzelf als een laatste uitweg uit hun problemen.

Zelfmoord is een ernstig probleem geworden in de geïndustrialiseerde landen van de vrije wereld. Maar in een aantal Oosteuropese landen is de situatie niet veel beter. Hongarije komt de twijfelachtige eer toe het hoogste percentage zelfmoorden ter wereld te hebben, en Oost-Duitsland volgt er vlak achter. Er staan nog veertien andere landen vóór de Verenigde Staten op de lijst. De landen die bovenaan de lijst staan, behoren tot de

meest moderne van de wereld in technologisch en industrieel opzicht. Dat zijn de gesocialiseerde landen, waar de mensen zich het minst zorgen zouden hoeven maken over het leven en de toekomst.

De landen die het laagste percentage hebben van de wereld behoren tot die naties die geacht worden het minst te bezitten in de vorm van materiële rijkdommen; de landen van het Caribisch gebied, Zuid-Amerika en de Filippijnen staan onderaan de lijst!

Ze zijn ziek

Waarom hebben de mensen in de vrije en welvarende landen zo'n afschuw van zichzelf en hun leven dat ze de laatste uitweg zoeken, en maar al te vaak vinden, in zelfmoord? Zij die in de armere landen van deze wereld leven riskeren zelfs hun leven in de hoop om vrijheid te krijgen en de gelegenheid om te leven zoals de meeste van ons doen.

Waarom, vragen we nogmaals. Is er een antwoord?

Wat ontbreekt er aan het leven van zovelen die besluiten dat het gewoon de moeite niet waard is om verder te leven? In hen weerspiegelt zich pas echt de houding van de oude patriarch Job: „Mijn ziel heeft een afschuw van het leven...” (Job 10:1).

De hele wereld schijnt een afschuw te hebben van het leven. Aan alle kanten horen we van oorlogsbe-

dreigingen of angst voor toekomstige raketaanvallen. De mensen in de regeringen zijn in staat te dreigen met de verwoesting van hele continenten. Niemand is bereid om de eerste te zijn die toegeeft om hier een eind aan te maken. De wereld is inderdaad ziek!

De leiders van deze wereld worden precies zoals God zei dat de nazaten van het oude Israel zouden worden: „... Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid; van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren, die niet

uitgedrukt

WARREN WATSON — PT

zijn noch verbonden noch met olie verzacht" (Jes. 1:5-6).

Dit is een beschrijving van de geestesgesteldheid van de volken van deze tijd en van de toestand van de beschaving als die verwoest zou worden door een waterstofbom. We zijn mentaal en geestelijk ziek en niet in staat om aan de enorme spanningen van het leven het hoofd te bieden.

Onze jeugd sterft ook

De zelfdoding vindt zijn slachtoffers zowel onder de gezonde mensen als onder de zieken. Het telt meer slachtoffers onder de goed gevestigde mensen dan onder de armen. Hoewel er meer pogingen gedaan worden door vrouwen, vallen meer mannen eraan ten slachtoffer — voornamelijk door de methodes die worden gebruikt. Vrouwen geven de voorkeur aan de langzamere manier door drugs of slaappillen, terwijl mannen gewoonlijk de meer gewelddadige en zekere manier kiezen, zoals het pistool of de sprong.

Het meest jammerlijke in all statistieken is het vreselijk grote aantal gevallen onder ons meest intelligente, kundige en waardevolle bezit — de jeugd van deze wereld. Zelfdoding is voor een steeds groter aantal jonge mensen de laatste uitweg uit de hopeloosheid van het leven. In de Verenigde Staten bijvoorbeeld is het aantal jeugdige slachtoffers de laatste jaren verdrievoudigd. Het is in orde van frequentie de derde oorzaak van de dood van jonge mensen in Amerika, na ongelukken en moord. Onlangs hebben inleidende onderzoeken erop gewezen dat het nu op de tweede plaats staat als doodsoorzaak.

Dit probleem bestaat, nogmaals, niet alleen in de Verenigde Staten. Oostenrijk, Denemarken, Nederland, Duitsland (zowel Oost als West), China, Hongarije en Japan hebben allemaal te lijden van de afschuwelijke toestand dat hun jonge mensen de laatste uitweg kiezen uit hun problemen. De kwaal houdt het ergste huis onder de in hoge mate gesocialiseerde, technologisch op een hoog plan staande landen van deze wereld.

Waarom? Wat zijn de redenen dat deze jonge mensen het leven al uitzichtloos vinden voordat ze het geleefd hebben?

Het antwoord klinkt als een litanie geschreven op de 20e eeuw: teveel geld, teveel alcohol, teveel bezit, teveel drugs, te weinig liefde en zorg van de

ouders. Voeg daaraan toe verveling, depressie, stress, angst, frustratie, uitzichtloosheid, weinig zelfwaardering en schuld — die maar al te vaak samengaan met een recent uiteenvallen van het gezin.

Nog hartbrekender is het om je te realiseren dat er tegenover elke succesvolle poging vijftig of zestig onsuccesvolle pogingen staan. En dan zijn er nog de tientallen niet gerapporteerde, ongeregistreerde pogingen door kinderen onder de twaalf jaar, die gerekend worden als ongelukken om de zeer jonge kinderen en hun ouders te beschermen. Geen ouder zal willen toegeven dat zijn of haar kind het leven opgegeven heeft. Maar al te vaak is dat precies het geval.

Wie zijn de slachtoffers?

Het profiel van het karakteristieke slachtoffer is oppervlakkig gezien volslagen onzinnig. De meesten komen uit gezinnen met een gemiddeld of hoger inkomen. In het algemeen doen ze het goed of hebben ze het goed gedaan op school en worden ze door hun gelijken gerespecteerd. Zoals in alle gevallen van zelfdoding doen meer meisjes een poging en sterven er meer jongens door. In de meeste gevallen hebben ze om hulp geroepen en zijn de signalen niet onderkend. Bijna vijfenzeventig procent van degenen die een succesvolle poging ondernemen, hebben voor die tijd over zelfmoord gepraat. Velen hebben al eerder onsuccesvolle pogingen gedaan, alleen om de poging te herhalen, met uiteindelijk succes. De meesten lijken hun daad voorbereid en hun plannen zorgvuldig uitgevoerd te hebben.

Er zijn twee groepen die vlugger het verlangen lijken te hebben een laatste uitweg te zoeken uit hun problemen dan andere. Het zijn degenen die eenzelvig zijn, die zich in hun eentje meer op hun gemak voelen, en degenen die verslaafd zijn, misbruikers van alcohol of van drugs. Misbruik van deze middelen is een poging om verlossing te vinden van zorgen en frustraties. Als dat redmiddel niet voldoende is en geen verlossing gevonden wordt, wenden ze zich in hun wanhoop tot een andere oplossing. Uitzichtloosheid en wanhoop zijn veel voorkomende oorzaken die gevonden worden bij de meeste slachtoffers van zelfmoord, of ze nu jong zijn of oud.

Wat kunnen de jonge mensen mogelijkwijs voor problemen hebben

die zo onoverkomelijk zijn dat ze zo'n afgrijselijke 'oplossing' behoeven?

Wat zijn de problemen?

Volwassenen spreken van de spanningen op het werk en de vele soorten stress waaraan ze in de huidige wereld vol concurrentie het hoofd moeten bieden. In het weekend ontvluchten zij daaraan in de bergen of op het strand. Ze hebben sportvoertuigen, campers, boten — etc. Niets is te veel om de druk te verlichten. Naast al deze dingen zoeken ze nog een uitweg in alcohol of drugs en vinden dat ze dat respijt wel verdienen. „Maar wat voor problemen hebben kinderen nu?" vragen zij zich af.

In deze moderne wereld van ons staan de jongeren bloot aan dezelfde druk om te wedijveren, dezelfde druk om geaccepteerd te worden, en dezelfde zorgen om de toekomst. En kinderen ondervinden ook druk van hun ouders. De eisen die succesvolle ouders stellen aan hun kinderen om te slagen in het leven en de familiereputatie op te houden, zijn, afschuwelijk. Haal betere cijfers op school, word dokter, word advocaat, bereik iets, presteer iets, heb succes: dit zijn een aantal van de problemen waarvoor jonge mensen zich gesteld zien. Maar al te vaak staan ze voor de problemen zonder de hulp, de aanmoediging en het begrip van een wetend en liefhebbend gezin.

Oostenrijk, Duitsland en vele andere Europese naties, Japan, China — allemaal moeten ze erkennen dat de druk om iets te bereiken in de zeer prestatie-gerichte schoolsystemen van deze landen een belangrijke factor is in het stijgende aantal zelfmoordgevallen. Volgens een recent onderzoek onder leerlingen van een basisschool in Hong Kong, heeft veertien procent van de ondervraagde personen gezegd dat ze tot zelfmoord zou besluiten als het niet goed zou gaan op school of als de druk van thuis te groot zou worden.

De kans op een baan en op welzijn in de toekomst is in veel van deze landen afhankelijk van de prestaties op school. Een hogere opleiding of een opleiding op universitair niveau is alleen bereikbaar voor hen die de middelbare school doorlopen hebben met cijfers die hoog genoeg zijn. Mislukking veroorzaakt de meeste jonge mensen tot een leven van middelmatigheid, slecht betaalde baantjes en weinig vooruitzichten. De druk is zeer groot. Er wordt geïmpli-

ceerd dat de ouders mede schuldig zijn. De meeste jonge mensen kunnen eenvoudigweg niet op tegen het trauma.

De resulterende houding is een verpletterend gevoel van doelloosheid. Geen hoop. Niets om voor te leven. Ze zitten in de val — gevangen in de eisen van de ouders, gewoonten, milieu en persoonlijke problemen. Ze zoeken een uitweg.

Ze zoeken wanhopig naar de antwoorden en dat ongrijpbare gevoel dat geluk heet. Het wordt niet gevonden in vrij geslachtsverkeer. Alcohol en drugs kunnen het ook niet verschaffen. Het gezin schijnt er geen belangstelling voor te hebben of zich er niet om te bekommeren. De verlangens die vervuld zijn, bieden geen blijvende bevrediging. Er is geen gemoedsrust.

Op het hoogtepunt van het leven is er al geen hoop meer. Ze zijn blind voor de Bijbel, waarin staat: „Verheug u, o jongeling, in uw jeugd, en uw hart zij vrolijk in uw jongelingsjaren; ja, volg de lust van uw hart en wat uw ogen aanschouwen, maar weet, dat God u om al deze dingen in het gericht zal doen komen” (Pred. 11:9).

De jongeren zouden vrij moeten zijn van de druk en de spanningen van de volwassenheid. De jongeren zouden verantwoordelijk en betrouwbaar moeten zijn als jongeren. De jeugd zou een tijd moeten zijn van vreugde en genieten van het leven, maar een leven dat zó geleefd wordt dat het in de toekomst niet veroordeeld zal worden.

Een hecht, liefdevol, begrijpend en belangstellend gezin is een van de belangrijkste verjagers van doelloosheid in het leven van een jonge persoon. Geld, auto's, en drugs kunnen een liefdevol gezin niet vervangen. Blijvend geluk, zowel voor jonge als voor oude mensen, wordt niet alleen verkregen door de materiële goederen die men bezit.

Succes is niet het antwoord

Rijkdom en succes bieden geen definitief antwoord. Zich geen zorgen hoeven maken over de levensbehoeften is geen garantie voor geluk. Het kleine Denemarken, dat een van de verst doorgevoerde systemen bezit voor het sociale welzijn, gaat gebukt onder het hoogste percentage zelfdodingen in de Westerse wereld. Er plegen bijna tweemaal zoveel Denen zelfmoord als er veronge-

lukken in het verkeer. Vlak achter Denemarken volgt een andere staat met een vergevorderd sociaal systeem, Zweden.

Als er voor de levensbehoeften en voor de zorgen daarover gezorgd wordt, leidt dat nog niet automatisch tot tevredenheid, wat de Haïtianen en de Vietnamese vluchtelingen er ook van mogen denken.

In veel van de welvarender gebieden in de Verenigde Staten ligt het sterftecijfer door zelfmoord onder jonge mensen boven het nationaal gemiddelde. Als men opgroeit in rijkdom of als de staat zich garant stelt voor de levensbehoeften, betekent dat, dat er niets meer is om voor te werken. De mate van succes van deze wereld is geen wondermiddel dat aan alle leed een einde maakt en alle problemen van het leven oplost. Maar al te vaak betekent het het einde van elk doel in het leven. Zonder iets om voor te vechten, om zich op te richten en om op te hopen, verdwijnt de zin van het leven. Als men niet weet wat het echte doel is van de mensheid, verdwijnt de zin van het leven.

God heeft tegen het volk van het oude Israel gezegd: „Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood” (Spr. 16:25). Iedere dag kiezen mensen de weg die hen recht schijnt. Maar de weg die recht schijnt, eindigt in lege, gefrustreerde levens — en voor velen in zelfmoord.

Geneeskunde het antwoord?

Zelfmoord is geen pathologisch probleem. Het is geen verworven aandoening van de hersenen. Het is geen aangeboren afwijking van de hersenen. Het is een aandoening van de geest.

Meer dan de helft van alle fysieke kwalen heeft mentale of geestelijke oorzaken. Een medisch expert schatte dat 70 tot 90 procent van zijn patiënten in de categorie mensen valt met wie fysiek niets aan de hand is, en wiens fysieke kwalen alleen veroorzaakt worden door de wisselvalligheden en de problemen van het leven.

Maar al te vaak is het vermoedelijke antwoord op het probleem van de patiënt dan zelfdoding. Artsen schijnen het tij van de zelfmoord niet te kunnen keren. Onderzoeken in San Francisco, Philadelphia en andere Amerikaanse steden tonen aan dat meer dan 70 procent van de mensen die zelfmoord

plegen of een poging daartoe doen onder medische behandeling staan of onlangs gestaan hebben.

In veel gevallen zijn de medicamenten die voorgeschreven zijn om het probleem te helpen verlichten het middel dat gebruikt wordt om aan het probleem een einde te maken. Blijkbaar is medische hulp dus ook niet de uiteindelijke, goede oplossing.

De geneeskunde en medische behandeling zijn niet het antwoord. Rijkdom is niet het antwoord. Wat is het antwoord dan wel? We zijn in staat atoombommen te vervaardigen, raketten en ruimteschepen te maken en mensen naar de maan te zenden. We brengen ruimtecapsules in een baan om de aarde en halen ze weer veilig terug om ze steeds opnieuw te gebruiken. We zetten koersen uit over miljoenen ruimtemijlen om onze technologische instrumenten dicht bij ver verwijderde planeten te brengen. We maken in ieder opzicht vooruitgang in technologische kunde en vaardigheid.

Toch zijn we niet in staat voor het menselijke leven een koers uit te zetten over het pad van het geluk.

Herken de waarschuwingstekenen

Er worden waarschuwingstekenen gegeven voor een ophanden zijnde poging tot zelfmoord. Vaak zijn het stille smeekbedes dat iemand ze zal horen. De tekenen zijn in wezen hetzelfde voor jong en oud. Zelfmoord is een probleem van alle leeftijden en neemt toe in elke leeftijdsgroep.

Dreiging met zelfmoord moet serieus genomen worden. Het wordt slechts zelden gedaan in een impuls. Men kan in beslag genomen worden door gedachten aan de dood of het hiernamaals. Abrupte veranderingen in gedrag, somberheid, teruggetrokkenheid, agressiviteit, slapeloosheid, lethargie en gebrek aan belangstelling voor het persoonlijke voorkomen zijn eveneens mogelijke tekenen. Eenzaamheid en gemis aan vrienden kunnen er ook op wijzen, evenals het weggeven van hooggewaardeerde bezittingen.

Een plotselinge uitbarsting van opgewektheid en een verhoging van activiteit betekenen niet dat de zorgen voorbij zijn. Vaak veroorzaakt het besluit om zich het leven te benemen een tijdelijke opleving, omdat het besluit gevallen is. Het helpt als je de persoon in kwestie ertoe kunt brengen te praten over wat hij of zij denkt. In veel steden bestaan er

adviescentra die met deze problemen kunnen helpen. Het helpt om te begrijpen wat de fysieke effecten van het leven voor uitwerking gehad hebben. Maar de ware remedie is om de oorzaak te vinden.

Wat er nodig is, is een echte oplossing van geheel andere aard. De huidige religie bezit geen sleutel tot dit probleem, omdat het de reden voor het bestaan van de mens niet kent. Er is een veel te wijde kloof tussen het geloof van de twintigste eeuw dat in de meeste kerken gepredikt wordt en het geloof van de eerste eeuw dat onderwezen werd door Jezus Christus aan zijn apostelen.

De jonge of oudere persoon die zich gesteld ziet tegenover de schijnbare doelloosheid van het leven van alledag, die gezocht heeft naar antwoorden en aan de leegte heeft willen ontsnappen, vindt geen hoop in de maatschappij van deze wereld. Iedere dag is er de dreiging van een atoomoorlog, economische chaos, werkeloosheid en al die andere altijd aanwezige problemen van dit koortsachtige, hedendaagse leven — maar er zijn geen antwoorden. Geen hoop. Onder deze druk vinden sommigen het uitzonderlijk moeilijk om de aanwezigheid van de ware God te herkennen die de antwoorden op en de uiteindelijke oplossing heeft van de zorgen van het leven.

Een bron van echte hulp

Al deze potentiële zelfmoordenaars weten niet hoe ze echte hulp kunnen krijgen. Maar er is een bron van absolute macht, een bron van volledig vertrouwen en geloof die ze door ieder denkbaar probleem zou kunnen helpen tot aan de dag van hun natuurlijke dood. Die Bron is Jezus Christus.

Toen Hij een mens was hier op aarde, was Hij het soort persoon dat wist hoe Hij moest omgaan met praktische menselijke problemen. Hij kende precies het juiste tegengif tegen alle fysieke, mentale, emotionele en psychische problemen waar de mensen van zijn tijd onder gebukt gingen.

Jezus was het Lam Gods — sterk en krachtig zoals Hij dat moest zijn — maar ook zachtmoedig, deemoedig, nederig, teder, een echte vriend in tijden van nood.

„Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want ik ben zachtmoedig en nederig

van hart, en *gij zult rust vinden* voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht” (Matth. 11:28-30).

Bij de aanvang van zijn ambt in een kleine synagoge in Nazareth reciteerde Jezus Christus krachtig zijn opdracht van erbarmen — zijn absolute, onwrikbare oogmerk om het lijden van de mens te verlichten. Hij zei: „De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid . . .” (Lukas 4:18-19).

Dit deed Hij tijdens zijn ambt voortdurend. Hij zei eens: „Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen mij” (Joh. 10:14). Jezus Christus beschreef zichzelf als iemand die de negennegentig die veilig bij de kudde zijn, verlaat om in een ravijn of woestijn te zoeken naar het ene, arme verdwaalde lam (Matth. 18:12-14).

Jezus Christus is onze Verlosser. Hij is bereid om ieder van ons terug te kopen als zijn eigen, gekochte bezit. In een van de Spreuken staat: „de weg der trouwelozen is onbegaanbaar” (Spr. 13:15). Men heeft gezondigd en zichzelf blootgesteld aan de ellendige neveneffecten die het automatische resultaat zijn van het overtreden van Gods wet (zie 1 Joh. 3:4; Rom. 6:23). De zonde is de eigenlijke bron van de gedachte aan zelfmoord.

Maar Jezus Christus is God — niet slechts een aan vergissingen onderhevige menselijke tussenpersoon. Hij is een perfecte, eeuwiglevende persoonlijkheid die op ditzelfde moment aan de rechterhand van de Vader zit om uw zaak te bepleiten voor God. De apostel Paulus schreef: „Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen . . .” (Hebr. 4:15).

Hij kan ons helpen met onze persoonlijke problemen. (Bestel ons gratis boekje *Wat bedoelt u met behouden worden?*) Dit aantrekkelijk uitgevoerde, handzame boekje zal u laten zien hoe u uw angsten achter u kunt laten en in contact kunt komen met de Macht die dit universum geschapen heeft.

Jezus Christus heeft tegen zijn discipelen gesproken over onze dagelijkse problemen: „ . . . Weest niet

bezorgd over uw leven, wat gij zult eten of drinken, of over uw lichaam, waarmee gij het zult kleden. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding?” (Matth. 6:25.)

Christus zei niet tegen hen dat het verkeerd was om deze behoeften te bevredigen. Hij zei dat het verkeerd is om deze dingen na te jagen en zich overmatig bezig te houden met gedachten aan het fysieke welzijn.

Op een andere plaats, Johannes 10:10, zegt Christus dat de reden waarom Hij naar de aarde gekomen is, is dat we leven zouden hebben, niet de dood, en dat we het in overvloed zouden hebben. „Geliefde, ik bid, dat het u in alles wél ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wél gaat” (3 Joh. 2).

Jezus Christus meende wat Hij zei! Hij wil dat wij een overvloedig leven hebben. Er is absoluut niets verkeerd aan de rijkdom en welvaart waarmee zoveel landen zijn gezegend.

Er is hoop

Kunt u het zich voorstellen? Het leven, het meest kostbare, prachtige bezit van ieder menselijk wezen — het leven, met zijn wonderbaarlijke mogelijkheden, zijn uitdagingen en avonturen, zijn zorgen en vreugden, zijn successen en mislukkingen — en vooral, zijn ontzagwekkende potentieel voor de toekomst — het leven, waardeloos weggegooid door zelfmoord!

Hoe ver zijn we van God afgeweken! Menig slachtoffer van zelfmoord heeft het geprobeerd met geloof! Hij hoorde alle prachtige dingen over ‘verlossing’, ‘heiliging’ en ‘bevrijding’. Hij hoorde alles over Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser, en over het geluk dat hij had moeten ondervinden! Maar toch pleegde hij zelfmoord!

Waarom!

Omdat hij de echte waarheid van de Almachtige God niet gehoord heeft! Wat hij hoorde, had niet echt de macht om zijn leven te veranderen! Hij was niet in staat dat geluk te vinden dat hij zocht.

U kent die waarheid, of u kent haar niet. U hebt echt contact met de ware God — of u hebt dat niet! Het wordt tijd dat u weet waar de enige bron van rust en geluk te vinden is — waar ware zekerheid en veiligheid te vinden zijn voor u en de uwen — waar God zijn werk doet en hoe u er een vervullende rol in kunt spelen!

Jesus kwam om de boodschap te prediken van het Koninkrijk van God! Hij voorspelde wat er in onze tijd zou gebeuren — hoe deze jachtige periode van de geschiedenis zou eindigen! Hij begint op dit moment tussenbeide te komen in de zaken van de mensen! Hij zal spoedig naar deze aarde terugkeren, om zijn eigen Koninkrijk te stichten — en de wereld met geweld te bevrijden van haar problemen die het verstand ontzetten en onder andere leiden tot zelfdoding!

God heeft de oplossing, niet alleen een oplossing. Hij biedt iedere mens het leven! Het leven dat zinnig is, interessant, vreugdevol, gelukkig, overvloedig — hier en nu, en het leven tot in eeuwigheid in het Koninkrijk van God!

Petrus spreekt over dit leven in 1 Petrus 1:3: „die ons . . . door de opstanding van Jezus Christus . . . heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop.”

Wat is dit leven van hoop dat Petrus ons voorhoudt? Het is het leven in het Koninkrijk van God! — onder de heerschappij van God in de wereld van morgen. „Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe” (Jes. 35:5-6).

De blinden, doven en lammen zullen allemaal weer gezond worden en ten volle van het leven genieten.

Er zal geen oorlog meer zijn (Jes. 2:4)! We zullen elkaar niet meer vermoorden of elkaar de vrijheid ontnemen. Er zal geen angst meer zijn voor atoombommen, of enige andere soort bommen, want ze zullen niet toegelaten worden.

Er zal geen leegte en nutteloosheid meer zijn.

En er zal geen zelfmoord meer zijn! Iedereen zal willen leven in de glorieuze wereld van morgen! Iedereen zal weten wat het ware doel van het leven is en wat de reden is van zijn bestaan.

Bestel nu een boekje dat u de reden zal tonen voor uw bestaan en het enige echte antwoord op het probleem van zelfmoord — het besef van waar het in het leven eigenlijk om gaat!

Bestel het boekje *Waartoe bent u geboren?* Het is geheel gratis. □

Aantal zelfmoorden

(per 100.000 inwoners)

Land	Jaar	Aantal
Roemenië	1978	66.5
Hongarije	1978	43.1
Oost-Duitsland	1970	30.5
Finland	1974	25.1
Oostenrijk	1978	24.8
Zwitserland	1978	23.9
Denemarken	1978	23.3
West-Duitsland	1978	22.2
Tsjechoslovakije	1976	20.8
Zweden	1978	19.0
Luxemburg	1978	18.5
Japan	1978	17.7
België	1976	16.6
Frankrijk	1977	16.5
Cuba	1971	15.0
Zuid-Afrika (blank)	1971	14.5
Joegoslavië	1975	13.4
Polen	1978	13.3
Canada	1976	12.8
Verenigde Staten	1976	12.5
IJsland	1978	11.6
Noorwegen	1977	11.4
Singapore	1978	11.4
Australië	1977	11.1
Uruguay	1978	10.5
Nederland	1978	9.7
Puerto Rico	1977	9.5
Nieuw-Zeeland	1976	9.2
El Salvador	1971	8.7
Portugal	1975	8.5
Hong Kong	1978	8.3
Schotland	1977	8.1
Engeland en Wales	1977	8.0
Argentinië	1977	7.8
Italië	1972	5.8
Chili	1976	5.7
Israël	1978	5.6
Zuid-Afrika (zwart)	1971	5.6
Ierland	1975	4.7
Noord-Ierland	1977	4.6
Venezuela	1977	4.6
Costa Rica	1978	4.5
Spanje	1975	3.9
Guatemala	1972	3.4
Griekenland	1978	2.9
Ecuador	1975	2.7
Panama	1975	2.6
Turkije	1971	1.9
Peru	1972	1.8
Mexico	1975	1.7
Barbados	1975	1.2
Filippijnen	1974	1.1
Jamaica	1971	1.0
Bahama eilanden	1975	0.5
Koeweit	1977	0.4
Jordanië	1976	0.2
Kenia	1970	0.2

DE ECHTE WAARHEID presenteert in overeenstemming met de Schriftelijke Cursus van Ambassador College korte, boeiende studies van onderwerpen uit de Bijbel. Voor het antwoord op iedere vraag hoeft u slechts de genoemde bijbelteksten op te slaan en te lezen. U zult zich verwonderen over het nieuwe begrip dat u krijgt door deze maandelijks studies!

De oorlog om een einde aan alle oorlogen te maken!

„**A**gressieve naties, niet de wapens, voeren oorlog”, zei de Britse eerste minister Margaret Thatcher op een speciale zitting van de VN voor ontwapening kort na de Britse overwinning op de Falklandeilanden.

Het is „een ontduiken van de verantwoordelijkheid om te veronderstellen dat we de afschuwelijkheden van de oorlog kunnen voorkomen door ons louter te concentreren op haar instrumenten”, merkte zij op. „Deze zijn meer symptomen dan oorzaken. Oorlogen worden veroorzaakt niet door de bewapening maar door de ambitie van de agressors.”

In een toespraak tot dezelfde vergadering zei de Amerikaanse president Ronald Reagan: „De Bijbel zegt ons dat er een tijd voor vrede is. Maar de mensheid is er, tot op heden in deze eeuw, niet in geslaagd deze te vinden.”

Oorlog beëindigen door oorlog?

Eerder in deze eeuw dachten sommige mensen dat de Eerste Wereldoorlog tenslotte werkelijke vrede zou brengen. In een poging de emotionele betrokkenheid bij de oorlog wakker te roepen hield de Amerikaanse president Woodrow Wilson de fakkel van het idealisme hoog door „een oorlog om alle oorlogen te beëindigen” te proclameren.

Deze zo beroemd geworden uitdrukking is echter geen uitvinding van Wilson. Al in 1914 had de Engelse schrijver en historicus H.G. Wells een boek gepubliceerd met de titel *The War That Will End War*. In reactie daarop zei de Britse politicus David Lloyd George: „Deze oorlog is, evenals de volgende oorlog, een oorlog om aan oorlog een einde te maken!”

De Tweede Wereldoorlog heeft deze woorden profetische waarde geschonken. En nu spreken de wereldleiders onheilspellend over de Derde Wereldoorlog als over de oorlog die niet alleen alle oorlogen zal beëindigen, maar die *de gehele mensheid zal beëindigen!*

„Wij hebben onze laatste kans gehad”, aldus generaal Douglas MacArthur voor het Amerikaanse Congres na de beëindiging van de Tweede Wereldoorlog. „Indien we niet een groter en evenwichtiger stelsel bedenken”, waarschuwde hij, „staat 'Armageddon' voor de deur.”

Wat is „Armageddon”?

De Derde Wereldoorlog wordt in de Bijbel voorspeld. Deze zal inderdaad de grootste slag van de geschiedenis worden. De overwinnaar zal de vijand totaal verslaan!

Maar wat is nu die „slag van Armageddon”?

Laten we ons eens een begrip vormen van hoe „Armageddon” in de bijbelse profetieën past — in het bijzonder met het oog op de dramatische terugkeer van Jezus Christus.

1. Zullen de naties in vreugde uitbarsten als God de verantwoordelijkheid op zich neemt om een nucleaire massa-zelfmoord te voorkomen door Christus te zenden die een *goddelijke* wereldregering zal vestigen? Of zullen de naties *woedend* zijn omdat hen het gezag om oorlog te voeren wordt ontnomen? Openb. 11:18. Zullen bepaalde volken zelfs proberen Christus, de Vrededorst, te *bestrijden*? Openb. 17:12-14. (Het „Lam” verwijst naar Jezus Christus — Joh. 1:36.)

2. Wie zal de volken hebben opgeruid om te strijden tegen hun Schepper God? Openb. 16:13-14.

COMMENTAAR: Het woord *duivelen* zou beter als *demonen* vertaald kunnen worden. De Bijbel openbaart dat er één gevallen aartsengel is (Jes. 14:12-14; Ezech. 28:12-17) die de „duivel” wordt genoemd: Satan, die de volken misleidt. Daarnaast zijn er vele gevallen engelen van lagere rang (2 Petr. 2:4; Openb. 12:7) die in de Bijbel worden genoemd.

Let erop dat deze geesten rechtstreeks bepaalde wereldleiders beïnvloeden. Zij zullen deze misleiden door wonderen om hen op te stoken tot een koortsachtige haat. Zij zullen de naties verleiden tot de strijd tegen iemand, van wie zij beweren dat hij een *Indringer vanuit de ruimte* is, een Antichrist, maar die in feite juist de Christus is met zijn leger engelen (Matth. 25:31; Openb. 19:11-16).

3. Zijn deze onzichtbare demonen verantwoordelijk voor het bijeenbrengen van de legers van alle landen? Openb. 16:14, 16. (De juiste vertaling van het Grieks in vers 16 moet luiden: „En zij verzamelden hen.”)

COMMENTAAR: Satan en zijn demonen zullen in het bijzonder hun werk doen door middel van menselijke, door hen misleide leiders, zoals „het beest”, de komende militaire superdictator van de geprofeteerde laatste herleving van het Romeinse Rijk, en de valse profeet, een machtige

godsdienstleider. Dezen zullen samenwerken in het geloof de weg naar vrede te hebben gevonden door een gewapende macht. Deze leiders zullen de andere politieke en militaire leiders van de wereld ertoe brengen hun legers te *mobiliseren* op wereldschaal, ter ondersteuning van de *menselijke* wereldregering.

4. Waar precies zullen de demonen van de duivel de legers van de naties *bijeenbrengen* als voorbereiding op de grote slag tegen Christus? Nogmaals Openbaring 16:16.

COMMENTAAR: De weg „voor de koningen, die van de opgang der zon komen” zal bereid zijn door het opdrogen van de rivier de Eufraat (vers 12). Dit zal de naties van het oosten in staat stellen hun legers gemakkelijk naar de plaats „Armageddon” over te brengen.

Het woord *Armageddon* is de Griekse vorm van het Hebreeuwse *har Megiddo*, dat „heuvel (of berg) van Megiddo” betekent. Dit is de plaats van de oude stad Megiddo die ongeveer 90 kilometer ten noorden van Jeruzalem, en ongeveer 25 kilometer landinwaarts van de Middellandse Zee ligt. In de Oudheid waren Megiddo en de vallei van Megiddo (die een deel is van de grotere Vlakte van Esdraelon) een belangrijke militaire locatie die de strategische passen van het Carmelgebied bewaakte.

Voor het oude Israel werden Megiddo en de Vlakte van Esdraelon het slagveld der eeuwen. Keer op keer heeft daar bij veldslagen het bloed gevloeid. Steeds opnieuw werd de heuvel van Megiddo versterkt. Tegenwoordig is het niets meer dan een stille, onbewoonde heuvel van eeuwenoud puin.

Megiddo is echter een *symbool!*

Het is het symbool van oorlog en conflict. Het ziet uit over de Vlakte van Esdraelon en de Vlakte van Jizreël en was in de Oudheid een van de grote kruispunten van wegen. En Megiddo en de Vlakte van Esdraelon zullen, zoals de profetie van Openbaring 16 te kennen geeft, het toneel of de verzamelplaats worden van de grootste concentratie van militaire macht van ooit!

Politieke en militaire leiders van een geprofeteerde confederatie van Euraziatische landen ten noordoosten van de rivier de Eufraat zullen er op bovennatuurlijke wijze toe worden gebracht hun legers naar de tegenwoordige Staat Israel te laten oprukken, al denken zij dat zij deze militaire plannen op eigen initiatief bedenken. Deze „koningen, die van de opgang der zon komen” en die door de demonen van de duivel zullen zijn opgestookt, zullen hun legers naar Megiddo en de omliggende vlakte brengen. Deze legers zullen daar vervolgens worden geconfronteerd met een andere grote militaire macht die zich reeds in het Midden-Oosten bevindt: de verenigde macht van een eengeworden Europa!

De profetieën zeggen ons dat „tien koningen” (Openb. 17:12-14) een moderne en laatste herleving van het oude Romeinse Rijk zullen vormen. Dit zal een politieke, militaire en religieuze macht van ongelooflijke sterkte zijn. Een enorm machtig leger zal worden gevormd en zal zijn weg naar het Midden-Oosten vinden. Olie en de religieuze heerschappij over Jeruzalem zullen zonder twijfel de belangrijkste factoren zijn die tot deze onderneming leiden.

Het leger van deze religieuze „beest”-mogendheid zal aldus geconfronteerd worden met de legers van het atheïstische oosten. Maar in plaats van elkaar te bestrijden in een slag die in de nucleaire vernietiging van elk leven zou zijn uitgelopen (Matth. 24:22), zullen zij, ironisch genoeg,

hun strijdmachten *verenigen* en naar *Jeruzalem optrekken* in de poging hun gemeenschappelijke „vijand” te verslaan.

5. Hoe luidt de naam van die daaruit voortkomende slag tussen God en de mens? Openb. 16:14, laatste gedeelte.

COMMENTAAR: U ziet dat deze slag niet „de slag van Armageddon” wordt genoemd, maar „de oorlog [of: slag] op de grote dag van de Almachtige God”!

6. Waar precies zal deze slag volgens de Bijbel plaatsvinden? Joël 3:1-2, 9-14. Vergelijk vers 13 met Openbaring 14:18-20 en 19:15. Lees ook Zacharia 14:1-4.

COMMENTAAR: *Josafat* betekent „oordeel van Yahweh” of „oordeel van de Eeuwige”. Het centrale punt van de slag zal zich bevinden in het Dal van Josafat, in de Bijbel ook wel „het dal der beslissing” genoemd. Dit dal is een diep ravijn met stijle hellingen. Het Dal van Josafat, dat tussen Jeruzalem en de Olijfberg is gelegen, heet tegenwoordig het Kidrondal.

7. Hoe wordt deze grote beslissende slag uitgebeeld? Openb. 19:11-21. Hoe beschrijft Zacharia deze angstwekkende manifestatie van het rechtvaardige oordeel van God in de strijd tegen zijn vijanden? Zach. 14:12. Zullen de naties na Christus' overweldigende overwinning ooit weer oorlogvoeren? Jes. 2:2-4.

COMMENTAAR: Dit is een heldere beschrijving van „de oorlog die aan iedere oorlog een *einde* maakt”! Jezus Christus zal een totale nederlaag toebrengen aan degenen die, in de poging een *menselijke* wereldregering af te dwingen, de aarde door een atoomoorlog zouden hebben vernietigd. (Openb. 11:18.)

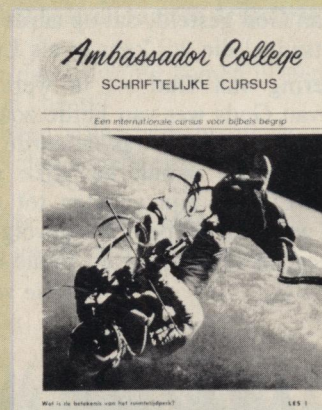
De terugkerende Christus zal gedwongen zijn met opstandige naties te handelen in de enige taal die zij begrijpen: die van *overweldigende kracht!* Alleen dan zullen de mensen bereid zijn zich op Gods weg te begeven en zich onder zijn regering te stellen, hetgeen leidt tot algemene vrede, geluk en welvaart! □

Richard H. Sedliacik

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het

boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

WAT IS DE MENS

en wat maakt hem uniek?

Richard H. Sedliacik

De mens is het meest ingewikkelde, een waarlijk uniek fysiek mechanisme dat ooit werd ontworpen en gemaakt.

Daarom zouden we mogen verwachten dat onze Schepper er zijn „Instructieboek” voor heeft meege-stuurd — zoals een fabrikant samen met het door hem vervaardigde instrument of apparaat een handleiding meestuurt die beschrijft voor welke doeleinden zijn produkt werd ontworpen.

Gods Instructieboek

Dat boek met gebruiksaanwijzingen heeft God inderdaad meege-stuurd. Het onthult de *ontbrekende dimensie* in kennis: het ongelooflijke potentieel van de mens.

Dit boek vertelt ons *wat we zijn, waarom we zijn, waar we heengaan en de wijze waarop we daar kunnen komen!* We noemen die boek de Bijbel.

Het openbaart dat God eerst engelen schiep — samengesteld uit geest, hoewel lager dan God en zonder de scheppende macht. Het openbaart dat daarna het fysieke heelal, inclusief de aarde, tot bestaan werd gebracht. En dat eenderde van de engelen op aarde werd geplaatst. Zij werden onder het gezag van de regering van God gesteld, dat op aarde werd uitgevoerd door de grote aartsengel die wij kennen als Lucifer.

Onder de regering van God — in werkelijkheid het in praktijk brengen van Gods wet van liefde zoals die in de Tien Geboden wordt omschreven — was de aarde aanvankelijk vol vrede, geluk, vreugde en wonderbaarlijke prestaties. Maar uiteindelijk leidde Lucifer zijn engelen tot een opstand. De regering van God werd verworpen. Als gevolg hiervan werd de aarde woest en leeg, in verwarring en totale duisternis! (Gen. 1:2.)
(Zie verder pagina 16)

Wat bedoelt u met... „ONSTERFELIJKE ZIEL”?

Keith W. Stump

Waar komt het idee van „de onsterfelijke ziel” vandaan? Uit de Bijbel?

An weinig dingen wordt wijd en zijd meer geloof gehecht dan aan het bestaan van „de onsterfelijke ziel”.

Bijna iedereen is met het begrip bekend. De gemiddelde godsdienstige mens zou het, indien men het hem of haar zou vragen, ongeveer aldus formuleren:

Een menselijk wezen is zowel *lichaam* als *ziel*. Het lichaam is het fysieke „omhulsel” van vlees en bloed dat tijdelijk huisvesting biedt aan de ziel. De ziel vormt het niet-materiële aspect, omdat ze van geest is gemaakt. Bij de dood verlaat de ziel het lichaam en leeft dan bewust eeuwig voort in de hemel of in de hel. (Sommigen zijn van mening dat de bevrijde zielen in een serie „reïncarnaties” of „zielsverhuizingen” in nieuwe lichamen herboren worden.)

Men vindt dit begrip van „de onsterfelijke ziel” in de een of andere vorm terug bij praktisch alle volken en godsdiensten in onze huidige wereld. In het algemeen neemt een religieus denkend iemand het idee als vanzelfsprekend aan.

De wetenschap, die zich bezighoudt met het materiële universum, kan het bestaan van een dergelijke ziel niet bevestigen of ontkennen.

Hoe kan men dan te weten komen of een mens wel of geen „onsterfelijke ziel” heeft?

Weinigen hebben stilgestaan bij de vraag waar het begrip vandaan komt. Velen nemen eenvoudig aan dat het in de Bijbel staat.

Bereidt u zich derhalve voor op wat een van de grote verrassingen van uw leven zou kunnen zijn!

(Zie verder pagina 20)

WAT IS DE MENS

(Vervolg van pagina 14)

Toen hernieuwde God in zes dagen het aardoppervlak (Ps. 104:30). Hij schiep fysieke levensvormen — de flora en daarna de fauna — die zichzelf voortplanten. Deze levensvormen werden geschapen zonder verstandelijke, en zonder ethische of morele vermogens — met uitzondering van de mens, het meesterstuk van Gods scheppingswerk.

Wat de mens is

In het fundament van kennis, Gods handleiding voor de mens, openbaart God de Schepper veel kennis over de mens die ver uitgaat boven het vermogen van de mens om die zelf te ontdekken — met inbegrip van kennis en begrip van wat de mens *is*, *waarom* hij op deze wijze werd gemaakt en wat hij zal *worden*.

God schiep de eerste mens. En Hij vertelt ons hoe Hij hem schiep, zodat er geen twijfel zou bestaan over wat we in werkelijkheid zijn. De eerste mens werd gemaakt uit, en is daarom samengesteld uit, aarde — uit het stof van de aardbodem! (Gen. 2:7.) Het is *de gehele mens* — „gij” — die uit het stof van de aardbodem bestaat (Gen. 3:19).

Nadat God de mens — alle cellen van zijn lichaam — gemaakt had, verleende God hem *fysiek* leven (Gen. 2:7). God blies door de neusgaten lucht — „de levensadem” — die zuurstof bevat in de longen van de mens en zo begon de mens te leven! Let erop dat het vers niet zegt dat God een onsterfelijke ziel in de mens blies.

De bron van fysiek leven in de mens en alle dieren is dezelfde. Niet eenmaal zinspeelt „de levensadem” zelfs maar in de verte op een „onvergankelijke ziel” of op een van het fysieke lichaam gescheiden leven. Anders bezitten ook dieren, vogels en zelfs insecten — muggen, vlooien, muskieten — een onsterfelijke ziel, want zij hebben allemaal dezelfde „levensadem” (Gen. 7:21-22).

Toen God de levensadem in de neusgaten van de eerste mens blies, wat werd hij toen? „Een levende ziel” (Gen. 2:7, *Statenvert.*).

De mens *heeft* geen ziel — de mens is een „ziel”!

Omdat de mens een ziel is, en de ziel sterfelijk — is dus ook de mens

sterfelijk, onderworpen aan de dood. Daarom noemen de bijbelteksten de mens een „sterveling” (Job 4:17).

Wanneer een dier sterft is het dood. Wanneer een mens sterft is hij eveneens volledig dood. Zowel alle mensen als dieren gaan bij de dood naar dezelfde plaats! (Pred. 3:20.) Waarom? Omdat ze allen dezelfde tijdelijke levensbron — lucht — hebben. Alle mensen en dieren worden opnieuw tot stof.

Waarom sterfelijk geschapen

In eerdere nummers van DE ECHTE WAARHEID is onthuld dat de regering van God op deze aarde ophield te bestaan na de opstand van een superaartsengel, Lucifer (nu Satan), en eenderde van de engelen. Later schiep God de eerste mens, Adam, met het potentieel zich te kwalificeren Satan te vervangen als heerser over de aarde, om zo de regering en levenswijze van God te herstellen. Maar teneinde zich te bekwamen als opvolger van Satan moest de mens Satans levenswijze *afwijzen* en zich onder het bestuur van God stellen!

Gods meesterplan voor het verwezenlijken van dit doel voor het menselijke geslacht nam vorm aan nog voordat de mens werd geschapen. Indien de sterfelijke mens zou zondigen door het afwijzen van Gods regering — zoals allen behalve Jezus hebben gedaan — zou God het voor hem mogelijk maken om *berouw* te hebben — zich van zonde *af te wenden*, verzoend te worden met God en te leven volgens Gods levenswijze en om tenslotte uit God te worden geboren als lid van zijn eeuwige gezin!

Berouw is het zich wenden *van* de levenswijze van Satan *tot* de regering van God. Het is het aanvaarden van Gods heerschappij over ons leven door middel van zijn Wet van liefde. Het is het aanvaarden van Jezus Christus als Verlosser en komende Koning — „de tweede Adam” die zich kwalificeerde (waar de eerste Adam faalde) de regering van God op aarde te heroprichten door het overwinnen van Satan. Degenen die met Christus zullen meeregeren moeten Satans levenswijze afwijzen, door deze dag in, dag uit te overwinnen, door daadwerkelijk naar Gods wet van liefde te leven. Indien zij in deze levenswijze volharden zullen ze uit God worden geboren — en een onvergankelijke geest worden bij de eerste opstanding (1 Kor. 15:42-54; Joh. 3:3-8).

Maar degenen die geen berouw tonen en Christus' offer tot vergelding van hun zonden niet aanvaardden — degenen die weigeren zich af te wenden van Satans levenswijze om vrijwillig hun leven onder het bestuur van God te stellen — zullen uiteindelijk vergaan (Rom. 6:23; Openb. 20:14-15; Mal. 4:1-3).

God wil dat elk menselijk wezen dat ooit geleefd heeft de kans krijgt om berouw te tonen en voor eeuwig te leven (2 Petr. 3:9; 1 Tim. 2:4). Maar God zal niemand dwingen het leven te kiezen. Voor degenen die weigeren Gods weg naar het eeuwige leven te volgen zal er „de tweede dood” zijn — het lot van alle onverbeterlijke zondaars. Ze zullen voor eeuwig ophouden te bestaan. Het zal zijn alsof ze er nooit waren geweest!

We kunnen nu zien dat God met het oog op een groot doel de mens eerst uit fysieke stof in plaats van uit geest maakte. Vóór de schepping van de mens had Hij engelen uit onvergankelijke geest gemaakt — niet uit sterfelijke vlees en bloed, onderworpen aan de dood. Maar eenderde van deze engelen zondigde door in opstand te komen tegen de regering van God. De straf van de zondigende engelen is echter niet de fysieke dood.

Engelen werden anders geschapen

Engelen bestaan uit geest en kunnen daarom niet sterven. Aangezien eenderde van de engelen de weg van de zonde koos is hun straf het eeuwige verlies van de glorievolle kans die God hun gaf om zijn doel op aarde te bereiken. En hun zonden hebben geresulteerd in gevoelens van hopeloosheid en teleurstelling; hun geest is vervuld van wrok, verbittering en opstandigheid. Geluk en vreugde hebben hen voor eeuwig verlaten!

God had het plan dat, indien de mens, bestaande uit materie, zou zondigen en weigeren berouw te tonen, hij zou sterven — dat het zou zijn alsof hij er niet geweest was. God zal niet toelaten dat enig onverbeterlijk menselijk wezen voor eeuwig in geestelijke pijn en foltering voortleeft zoals de gevallen engelen. Dit plan weerspiegelt de grote barmhartigheid van God jegens de sterfelijke mens!

Wanneer hij door God wordt geroepen en tot het besef wordt gebracht dat hij heeft gezondigd kan de mens *berouw* tonen — zich *van* zijn zonde *afwenden tot* Gods levenswijze. En

wanneer hij eenmaal zijn koers gewijzigd heeft kan hij met Gods hulp een leven leiden van gehoorzaamheid aan God. Hij kan groeien in geestelijke kennis en het karakter van God ontwikkelen — slechte gewoonten, zwakheden en fouten overwinnen. En dit wordt allemaal gedaan door middel van de vrije wil en keuze van het menselijk verstand.

Van al Gods fysieke schepselen bezit slechts de mens het schijnbaar miraculeuze vermogen tot denken, redeneren, plannen en ontwerpen. Dieren kunnen goed en kwaad niet begrijpen. Ze hebben geen berouw.

Heeft u zich ooit afgevraagd waarom? Heeft u ooit nagedacht over *het grote* verschil tussen het dierlijke brein en het menselijk verstand en wat de mogelijke verklaring daarvoor zou kunnen zijn?

Dierlijk brein tegenover menselijk intellect

Er bestaat een grote, onoverbrugbare kloof tussen het brein van het dier en het intellect van de mens. De evolutietheorie veronderstelt dat mensen dieren zijn. Maar één ding dat de evolutie nooit kan verklaren is het absolute verschil tussen het met instinct uitgeruste brein van het dier en het menselijk verstand met zijn scheppende, intellectuele vermogens, verstoken van instinct in de strikte zin waarin de dieren dat bezitten.

Sommige dieren hebben fysieke hersenen die even groot of groter zijn dan de hersenen van de mens en met dezelfde cerebrale schorscomplexiteit — maar geen enkel dier heeft de vermogens van intellect, logica, zelfbewustzijn en scheppingskracht.

De fysieke hersenen van een dolfin, walvis of olifant zijn groter dan de menselijke hersenen, terwijl die van een chimpanzee iets kleiner van omvang zijn. Kwalitatief is het verschil tussen deze hersenen en die van de mens gering — niet voldoende om in de verste verte maar een verklaring te vormen voor de zo enorm veel grotere intelligentie en prestaties van de menselijke hersenen. De kloof tussen het dierlijk brein en het menselijk intellect is ongelooflijk breed!

Toen God Adam uit het stof van de aardbodem vormde, werd hij gemaakt naar het beeld — de uiterlijke vorm en gestalte — van God zelf (Gen. 1:26). God maakte geen van de andere schepselen tot een nauwkeurig van klei

vervaardigd evenbeeld van zichzelf. Deze unieke vorm en gestalte werd alleen aan de mens gegeven. En dit omdat de mens geschapen werd met het potentieel om God te worden!

Elk dier werd geschapen met een stel hersenen geschikt voor zijn eigen specifieke soort. Maar dieren bezitten niet het potentieel van verstand en karakter dat God slechts aan de mens gaf.

Het is deze zeer speciale eigenschap van verstand en karakter die de mensen onderscheidt van de dieren!

Dieren bezitten wat wij instinct noemen. Hun hersenen zijn als het ware door God „geprogrammeerd” met bepaalde instinctieve bekwaamheden teneinde op een bepaalde wijze te leven en te handelen. Ze volgen een instinctief gedragspatroon bij hun voeding, het nestelen, de trek naar andere landen en de voortplanting. Zo bouwen bevers dammen, vogels hun nest etc. Deze bekwaamheden zijn geërfd — ze vormen niet het resultaat van logische, waarnemings- of denkprocessen.

Duizenden vogels trekken bijv. elk jaar naar het Zuiden, wanneer de winter het noordelijk halfrond nadert. Ze staan er niet bij stil om te redeneren waarom, ze vragen zich niet af of ze het wel zouden doen, ze „plannen niet van te voren” een reisroute. Bij een gegeven innerlijk sein — net als het van te voren afgestelde weksignaal van een wekker — verlaten ze hun zomerse voedingsgebied in het Noorden en reizen duizenden kilometers zuidwaarts. Wetenschappers begrijpen niet geheel waarom — ze nemen slechts de werking van dit dierlijke instinct waar.

Elk geslacht of vogelsoort bouwt een ander type nest, voedt zich met specifieke soorten voedsel en trekt op verschillende tijden naar verschillende bestemmingen. Maar geen van deze daden wordt door de vogels gepland. Elke vogel bezit slechts de gave en neiging om te doen wat de Almachtige God bij de schepping in het instinct heeft ingebouwd.

Maar het intellect van de mens verschilt enorm van het dierlijke instinct. De mens is in staat verschillende manieren te bedenken om een bepaald ding te doen of een van te voren bepaald doel te bereiken. De mens kan daaruit kennis verwerven. Hij kan gevolgtrekkingen maken, beslissingen nemen en de wil opbrengen om volgens een uitgedacht plan te handelen.

De mens kan verschillende soorten huizen ontwerpen en bouwen, met gebruikmaking van verschillende bouwmaterialen. Sommige huizen zijn gebouwd van hout, sommige van steen, en sommige mensen die in de buurt van de noordpool wonen, wonen zelfs in een iglo. De mens neemt ook verschillende soorten voedsel tot zich, die op verschillende wijze worden bereid. Mensen kunnen een volkomen van elkaar verschillende levensstijl volgen. En indien een mens zijn levenswijze wenst te veranderen — dan kan hij dat! De mens is niet onderworpen aan instinct. Hij wordt niet geleid door een serie van tevoren bepaalde gedragspatronen zoals dieren.

De mens kan kiezen — hij bezit een vrije morele wil. Hij kan gedragscodes bedenken en zelfdiscipline oefenen. De mens kan ideeën doen ontstaan en kennis evalueren, omdat hij verstand heeft dat gevormd is naar Gods eigen verstand! De mens kan denken, plannen en zijn plannen ten uitvoer brengen, omdat hij iets van de scheppende macht van God zelf heeft gekregen!

De mens alleen kan zich afvragen: „Waarom werd ik geboren? Wat is het leven? Wat is de dood? Is er een doel voor het menselijke bestaan?” Anders dan dieren, „weet” de mens niet alleen hoe hij bepaalde dingen moet doen, maar hij weet ook dat hij het weet — d.w.z. hij is er zich van bewust dat hij „kennis” bezit. Hij is zich bewust van het feit. Hij is zelfbewust, weet af van zijn eigen bestaan als een uniek wezen.

Deze kenmerken van verstand en karakter maken de mens tot Gods meest unieke fysieke schepsel. God heeft de mens in enkele van zijn eigen eigenschappen laten delen. En God verwacht van de mens dat hij zich ontwikkelt overeenkomstig, en voegt naar, het *geestelijke* beeld van Gods volmaakte verstand en heilige karakter (Matth. 5:48) — zoals de mens nu gevormd is naar het *fysieke* beeld van God.

„Menselijke” geest maakt het verschil

De mens werd geschapen met het doel een zeer speciale relatie met God te hebben, een relatie die het dier niet kan hebben. De mens werd gemaakt naar het beeld van God zelf. Hij werd naar Gods gelijkenis gemaakt zodat hij in Gods gezin geboren kan worden!

Gods doel bij het scheppen van de sterfelijke mens naar zijn eigen gelijke-

nis vereiste in de mens verstand dat gevormd is naar Gods eigen verstand. Dat is ook de reden waarom het meest opmerkelijke aan de mens zijn verstand is.

Wat is het dan wel dat de mensheid onderscheidt van het dierenrijk? Waarvoor heeft zij dit, zich op het niveau van God bewegende, intelligentievermogen?

Het komt allemaal neer op een niet-fysiek onderdeel van de menselijke hersenen dat niet bestaat in de hersenen van het dier. Het is dit niet-fysieke onderdeel dat de mens zo enorm doet verschillen van het dier. Het is wat de mens waarlijk uniek maakt!

De mens draagt geen onvergankelijke ziel met zich mee die hem in staat stelt na de dood gescheiden van zijn lichaam voort te leven (de mens *is* een *sterfelijke* ziel). Maar desalniettemin spreekt de Bijbel van „de geest in de stervelingen” of „des mensen eigen geest, die in hem is” (Job 32:8; Zach. 12:1; 1 Kor. 2:11).

Veel bijbelteksten tonen aan dat er een geest in de mens is! Deze geest is niet de mens — het is iets dat zich *in* de mens bevindt. Gekoppeld aan de fysieke hersenen van de mens vormt hij het menselijk intellect. Hierdoor wordt aan de menselijke hersenen hun unieke denkvermogen en persoonlijkheid verleend — het vermogen rationeel te denken en uit vrije wil beslissingen te nemen. Deze geest verleent bekwaamheid in wiskunde, talen of in andere soorten kennis zoals muziek, kunst, het timmermansambacht, het vliegen etc.

De geest die zich *in* de mens bevindt heeft geen bewustzijn. De geest is *geen* „onsterfelijke ziel”; de geest is *niet* de mens.

De geest die zich *in* de mens bevindt kan menselijke geest genoemd worden, want deze bevindt zich in elk menselijk wezen, ook al bestaat hij uit geest en niet uit materie. Hij is niet een „spook”, een geestelijk wezen of de heilige Geest. Hij is niet de mens, maar een geestelijke kern *in* de mens. Hij is niet een ziel.

De menselijke geest die bij de geboorte aan elk menselijk wezen wordt toegevoegd verleent niet het menselijk leven — het menselijk leven is belichaamd in het fysieke bloed dat door de levensadem van zuurstof wordt voorzien (Lev. 17:11). Maar de geest in de mens verleent de menselijke hersenen wel het intelligentievermogen. Dit

niet-fysieke bestanddeel in de menselijke hersenen is niet aanwezig in de hersenen van dieren.

De geest in de mens is een geestelijke kern. Maar deze menselijke geest kan niet zien. De fysieke hersenen zien door middel van het oog. De menselijke geest in iemand kan niet horen. De hersenen horen door middel van het oor. De menselijke geest kan niet denken. De hersenen denken — hoewel de geest het vermogen verleent om ver boven het niveau van de hersenfunctie van de redeloze dieren te kunnen denken. Zonder een dergelijke geest kunnen dieren niet oorspronkelijk denken.

De menselijke geest werkt als een computer. Alle kennis die het verstand van de mens door de vijf zintuigen binnenkomt, wordt onmiddellijk opgeslagen (gememoriseerd) in zijn geest. Deze stelt de hersenen in staat onmiddellijk de in de geest opgeslagen kennis weer op te roepen waardoor de hersenen in staat zijn daarmee verband houdende kennis bij het denk- en redeneringsproces te gebruiken.

De menselijke geest verleent het intelligentievermogen aan de fysieke hersenen op tweeërlei wijze: 1) hij kan de hersenen onmiddellijk alles waarom de hersenen vragen weer laten oproepen uit de kennis die ligt opgeslagen in dit geheugen — de „menselijke computer”; 2) hij levert de hersenen alle energie die nodig is om ze te laten denken — dat wil zeggen, om de in de geest opgeslagen informatie bijeen te brengen door het proces dat wij „denken”, „redeneren” en „concluderen” noemen. De menselijke geest is tevens het middel bij uitstek dat God heeft ingevoegd teneinde een persoonlijke relatie tussen de fysieke mens en de geestelijke God mogelijk te maken.

De waarheid aangaande de geest in de mens is zo belangrijk dat Satan die reeds lang geleden verdraaide en verstoorde. Reeds in de vroegste tijd van de eerste menselijke wezens in de hof van Eden vertroebelde hij het verstand van de mensen en bracht hen ertoe om zijn „grote leugen” te geloven.

Hier ligt de oorsprong van de leerstelling van de onsterfelijkheid van de ziel! Satan zei tot de eerste vrouw: „Gij zult geenszins sterven” (Gen. 3:4). Met andere woorden, ze had een onsterfelijke ziel die eeuwig zou blijven leven. Eva geloofde deze leugen. En het

grootste deel van de mensheid gelooft vandaag nog altijd in een of andere variëteit van die aloude „grote leugen”!

Een tweede Geest noodzakelijk

De mens heeft de intellectuele bekwaamheid om ruimteschepen te ontwerpen, die hem heen en terug naar de maan brengen, om de computer uit te vinden en andere wonderbaarlijke dingen te verrichten in de fysieke, stoffelijke wereld. En toch heeft de mens gedurende zijn bijna 6000 jaar hier op aarde bewezen dat hij niet zijn problemen met zijn medemensen kan oplossen.

Waarom niet? Omdat de werkelijke problemen van de mens geestelijk van aard zijn en de natuurlijke mens eenvoudig geen geestelijke problemen kan oplossen. Bij het produceren van computers of bij het vliegen naar de maan heeft hij te maken met fysieke materie, die hij kan begrijpen door de menselijke geest in hem. Maar de problemen met zijn medemensen kan hij niet oplossen, omdat dit kennis en begrip van geestelijke grondbeginselen impliceert, hetgeen zonder de toevoeging van een tweede geestelijk element aan zijn verstand onmogelijk is!

De mens werd zodanig geschapen dat hij een tweede Geest nodig heeft: de heilige Geest van God! Net zoals een mens niet de zaken van menselijke kennis kan bevatten tenzij met behulp van de menselijke geest in hem, zo kan hij ook de dingen van God — geestelijke kennis — niet bevatten behalve door toevoeging van de Geest van God (1 Kor. 2:9-11, 14).

Evenmin als de hersenen van een dier menselijke zaken zonder de menselijke geest kunnen bevatten, zo kan het menselijk verstand geen begrip van geestelijke waarheden op het goddelijke vlak bevatten tenzij en totdat het de heilige Geest heeft ontvangen!

Zelfs de grootste wetenschappelijke en wijsgerige geesten kunnen met hun natuurlijke verstand geen geestelijke waarheden leren kennen en begrijpen. Voor hen zijn dat dwaasheden. De natuurlijke mens met zijn menselijke geest is beperkt tot stoffelijke kennis.

Geestelijke dingen kan men niet zien met het oog, horen met het oor, of voelen met de hand. De menselijke geest, die slechts kennis door middel van deze fysieke kanalen kan ontvangen, kan nooit echt zonder de heilige

Geest van God geestelijke begrippen en principes bevatten. Slechts wanneer de heilige Geest na bekering het verstand van de mens binnengaat en zich verenigt met de menselijke geest kan een mens iets te weten komen wat geestelijk van aard is. Slechts dan kan de mens de kennis van Gods grootse doel voor zijn bestaan ontvangen en begrijpen, en dat doel ook bereiken!

De mens werd onvolledig geschapen. Hij werd zodanig gemaakt dat hij nog een tweede Geest nodig heeft: de heilige Geest van God.

Hoe kan men de heilige Geest ontvangen? Door middel van Christus, de tweede Adam, kunnen we Gods gave van zijn heilige Geest ontvangen. Bij berouw en geloof in Jezus Christus, wiens dood de straf voor de zonde in onze plaats voldeed, kunnen we verzoend worden met God en de heilige Geest van God ontvangen als toevoeging aan onze menselijke geest (Hand. 2:38; Joh. 7:38-39). Aldus worden wij de verwekte kinderen van God (1 Petr. 1:3; Rom. 8:14-17).

De menselijke geest en de heilige Geest van God verenigen zich om een door God verwekt kind te vormen, zoals de mannelijke zaadcel en de vrouwelijke eicel zich verenigen om een mens te vormen, die echter nog niet ontwikkeld of gereed is om als menselijk wezen te worden geboren.

Wanneer Gods heilige Geest zich verenigt met de menselijke geest in het menselijk verstand doet hij twee dingen: 1) hij verwekt de mens met goddelijk, eeuwig leven waardoor hij later als een goddelijk wezen, dan geheel uit geest bestaande, in Gods gezin zal worden geboren; 2) hij schenkt aan het verstand het vermogen om geestelijke kennis — de dingen van God — te begrijpen.

De eerste menselijke wezens kregen deze tweede en broodnodige Geest vrijelijk aangeboden. Van de twee symbolische bomen in de hof van Eden vertegenwoordigde de boom des levens Gods heilige Geest. Het eten van de vrucht van die boom zou het ontvangen van Gods heilige Geest hebben betekend, die zich met hun menselijke geest zou hebben verenigd, hen verwekkend als (nog ongeboren) kinderen van God.

Maar door te eten van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad verwierpen onze eerste ouders Gods Geest, die het leven van God in hen zou hebben verwekt en die hen in staat zou

hebben gesteld geopenbaarde geestelijke kennis te begrijpen. Aldus sneden ze zich en hun afstammelingen af van de toegang tot Gods Geest en beperkten zij zich en het menselijk geslacht tot kennis en begrip van de materie (Gen. 3:22-23), met uitzondering van degenen die God speciaal tot zich roept (Joh. 6:44).

De door de Geest verwekte christen heeft nu, onder voorwaarden, eeuwig leven in zich, in de vorm van een deel van de Geest van de Vader. Maar dit betekent niet dat hij een onsterfelijk geestelijk wezen is. Hij is nog niet in zijn geheel samengesteld uit Gods Geest. Hij is nu een „erfgenaam” van God (Rom. 8:16-17) — heeft nog niet geërfd, is nog niet opnieuw geboren. Maar indien de heilige Geest in ons woont, zal God op het tijdstip van Christus' terugkeer op aarde als Koning der koningen, ons onsterfelijkheid geven door zijn Geest (Rom. 8:11).

Welnu, net zoals bij de menselijke voortplanting het bevruchte embryo, dat later een foetus wordt, nog niet is geboren maar gedurende een bepaalde periode door middel van de menselijke moeder gevoed moet worden, zo is ook de verwekte christen nog niet geboren in Gods gezin. Het goddelijke leven is alleen maar verwekt. Het moet nu groeien!

Waarom we geestelijk moeten groeien

Inbegrepen in Gods doel bij het scheppen van de mens is de ontwikkeling van een rechtschapen, goddelijk karakter! Let weer op wat God zegt in Genesis 1:26: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld...” Het oorspronkelijke Hebreeuws duidt hier op veel meer dan slechts op de vorm en gestalte van God — zijn uiterlijke beeld. Beeld verwijst ook naar verstand en karakter! Gods bedoeling met de mens — aan wie Hij de gave van een denkend, redenerend verstand schonk — was dat hij uiteindelijk precies hetzelfde verstand en karakter als God zou bezitten.

Gods doel bij het scheppen van de mens is om zichzelf voort te planten met hetzelfde volmaakte goddelijke karakter dat alleen God bezit. De mens werd derhalve geschapen naar Gods eigen beeld en gelijkenis, naar zijn eigen vorm en gestalte, met een verstand als het zijne, zodat God kon beginnen het speciale karakter in hem te ontwikkelen.

Net als bij de menselijke voortplanting, waarbij het menselijk lichaam en de hersenen zich gedurende de zwangerschapsperiode geleidelijk beginnen te vormen, moet nu het rechtschapen en heilige karakter van God vorm gaan aannemen en groeien wanneer men door Gods Geest is verwekt (2 Petr. 3:18; 1 Petr. 2:1-2).

Het is duidelijk dat we niet absoluut volmaakt van karakter kunnen worden tot aan de opstanding, wanneer God het proces zal voltooien door elk van ons een nieuw, volmaakt geestelijk lichaam te geven met zijn volmaakte — zondeloze (1 Joh. 3:2, 9) — natuur die zal zijn zoals die van Christus en de Vader. Maar tot die tijd wil God dat wij dagelijks in zijn goddelijke karakter groeien door het gehoorzamen van zijn geboden en door het overwinnen en uitroeien van de zonde in ons leven. Op deze wijze groeien we naar die geestelijke volmaaktheid toe!

Zo'n volmaakt, heilig karakter schept men niet op bevel. Het moet worden ontwikkeld en dat vereist tijd en ervaring. God geeft ons tijd, waarin wij kunnen leren dat alleen zijn levensweg echte vrede, geluk en een vreugdevol, overvloedig leven brengt. We leren dat de zonde slechts verdriet, ellende, lijden en dood veroorzaakt. We zien de resultaten van Satans levenswijze en wijzen die af en, met de hulp van Gods Geest, ontwikkelen we Gods eigen heilige, rechtvaardige karakter tot een punt waar wij kunnen overgaan naar een zondeloos, onvergankelijk leven!

We worden een geestelijk „embryo” wanneer we, bij ontvangst van de heilige Geest, door God worden verwekt. En teneinde geestelijk te kunnen groeien moeten we geestelijke voeding tot ons nemen. Net zoals het embryo in de schoot van de moeder door middel van de placenta gevoed moet worden met het leven brengend voedsel, zo moeten wij ons voeden met het woord van God. Jezus zei: „De woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven” (Joh. 6:63). Die woorden staan in de Bijbel — en Jezus zei dat we moeten leven van elk woord van God (Matth. 4:4). We drinken deze leven brengende woorden van de Bijbel in door te lezen, te studeren en te mediteren over wat we lezen.

Goddelijke karakterontwikkeling vereist tijd en vindt grotendeels plaats
(Zie verder pagina 28)

„ONSTERFELIJKE ZIEL“?

(Vervolg van pagina 15)

Terug naar Egypte

Het idee van een onsterfelijke ziel dateert van lang vóór de stichting van de belangrijkste godsdiensten. De oude Griekse geschiedschrijver Herodotus (5e eeuw v.Chr.) vertelt ons in zijn *Historiën* dat de oude Egyptenaren als eersten onderwezen dat de ziel van een mens van het lichaam gescheiden kan worden en onsterfelijk is. Dit Egyptische idee bestond eeuwen voordat het latere judaïsme, het hindoeïsme, boeddhisme, christendom en de islam op het toneel verschenen.

Nergens in de oude wereld toonde men een grotere bezorgdheid voor het leven na de dood dan in Egypte. De talloze graven die archeologen langs de Nijl hebben opgegraven bieden een welsprekend bewijs van het Egyptische geloof dat de mens een geestelijke kant heeft die zich uitstrekt tot na zijn fysieke leven.

De ten oosten van hen wonende Babyloniërs geloofden eveneens in een toekomstig leven van de ziel in een „onderwereld“. Maar de Babylonische opvattingen hieromtrent waren in geen enkel opzicht zo veelomvattend als die van de Egyptenaren.

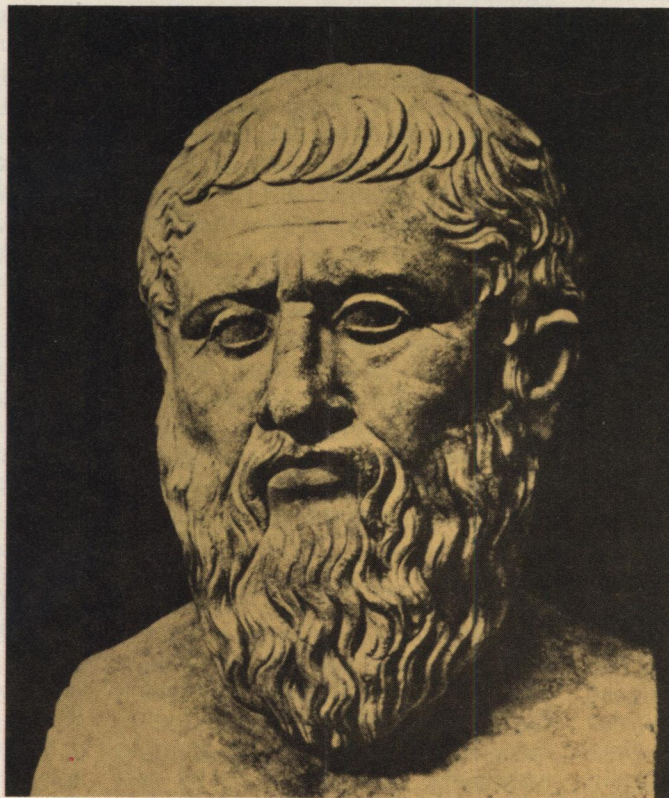
Een mens, zo geloofden de Egyptenaren, bestaat uit een fysiek lichaam en niet één, maar twee zielen die na zijn dood voortleven: een *ka*-ziel en een *ba*-ziel.

Van de *ka* zei men dat dit het geestelijk evenbeeld van een mens is dat de „levenskracht“ bevat die hij bij zijn geboorte krijgt. Men geloofde dat de *ka* bij de dood zijn intrek neemt in een standbeeld of portret van de overledene. Daarom werd het standbeeld of het portret in het graf geplaatst. Omdat het graf het eeuwige verblijf van de *ka* zou vormen werd het voorzien van alles wat de *ka* voor een gelukkig leven na de dood nodig mocht hebben: voedsel, meubilair, spelletjes, leesmateriaal, verzorgingsmiddelen enzovoort.

Van de tweede ziel, de *ba*, geloofde men dat deze dat deel van de mens vormt dat van een eeuwig bestaan in de hemel

geniet. Men geloofde dat de *ba* met de laatste ademtocht uit het lichaam wegvliegt. Vaak beeldde men de *ba* op grafschilderingen af als een havik met een mensenhoofd die boven het lichaam van de overledene fladdert. De oude Egyptenaren geloofden dat de *ba* af en toe terugkomt voor een „bezoek“ aan het lijk in het graf en dat hij daar de spijs- en drankoffers dan nuttigt.

Het beroemde *Dodenboek* — een verzameling oude Egyptische rituele en begrafenisteksten — geeft in nauwkeurige bijzonderheden de vele opvattingen van de Egyptenaren over het leven na de

YESHIVA UNIVERSITY

dood weer. In één versie van dit werk, die uit de 15e eeuw v.Chr. dateert, wordt de *ba* van een overledene afgebeeld terwijl deze aan een van de Egyptische goden vraagt: „Hoe lang heb ik nog te leven?“ Waarop de god antwoordt:

„Gij zult miljoenen en miljoenen jaren bestaan, een periode van miljoenen jaren.“ Hoe kan men het begrip van de onsterfelijkheid beter uitbeelden?

Doorgegeven aan de Grieken

Het idee van de onsterfelijkheid van de ziel eindigt niet met de oude Egyptische beschaving. Let nogmaals op het getuigenis van de geschiedschrijver Herodotus:

„De Egyptenaren waren de eersten die verklaarden dat de ziel van een

mens onsterfelijk is... Sommige onder de Grieken hebben dit gedurende verschillende tijdvakken als hun eigen mening overgenomen“ (uit *Euterpé*, het tweede boek van Herodotus' *Historiën*).

De heidense Grieken kregen het idee van de onsterfelijke ziel van de Egyptenaren!

De voornaamste pleitbezorger bij de oude Grieken van het idee van de onsterfelijke ziel was de Atheense wijsgeer Plato (428-348 v.Chr.), de leerling van Socrates. Plato was de stichter van de Academie, een instelling voor filosofisch en wetenschappelijk onderzoek even buiten Athene.

De Griekse wijsgeren vóór Socrates bezaten geen werkelijke voorstelling van een of ander niet-materieel element in de mens. De wijsgeren Socrates en Pythagoras behoorden tot de eerste Grieken die de Egyptische mening hierover overnamen. Ze hadden vervolgens een grote invloed op het denken van Plato. Het was Plato die het begrip van de onsterfelijke ziel in de gehele Griekse wereld populair maakte.

In de *Phaedo* — een van Plato's beroemdste werken — verhaalt Plato uitvoerig over Socrates' laatste gesprek met zijn vrienden op de laatste dag van Socrates' leven. Socrates sprak tot hen:

„Weest vrolijk en beklaagt mijn overlijden niet... Wanneer u mij in mijn graf legt, zegt dan dat u slechts mijn lichaam begraaft en niet mijn ziel.“

Socrates' verklaring wijkt weinig af van wat de meeste kerken ons vandaag de dag leren!

Let ook op de volgende verklaring van Plato, die eveneens uit de *Phaedo* genomen is:

„De ziel, wier onafscheidelijke houding het leven is, zal nooit het bestaan toegeven van het tegenovergestelde van het leven n.l. de dood. Derhalve is aangetoond dat de ziel onsterfelijk is, en omdat ze onsterfelijk is, is ze ook onvernietigbaar... Geloven we dat er zo iets is als de dood? Wel degelijk. En is dit iets anders dan de scheiding van de ziel en het lichaam? En het dood zijn is het bereiken van deze scheiding,

De ECHTE WAARHEID

wanneer de ziel op zichzelf en gescheiden van het lichaam bestaat, en het lichaam gescheiden is van de ziel. Dat is de dood . . . De dood is slechts de scheiding van de ziel en het lichaam.”

In boek X van *De republiek* — ook een van Plato's belangrijkste werken — schreef hij opnieuw: „De ziel van de mens is onsterfelijk en onvergankelijk.”

Verklaringen van oude Griekse en Romeinse schrijvers als Polybius, Cicero, Seneca, Strabo en zelfs Plato zelf hebben enkele moderne geschiedschrijvers ertoe gebracht zich af te vragen of Plato persoonlijk *werkelijk* geloofde in het leerstuk van de onsterfelijke ziel. Ze opperen de mening dat hij eenvoudig iets gepopulariseerd zou kunnen hebben waarvan hij wist dat het een fictie was, als middel om de burgers onder controle te houden op grond van angst voor mysterieuze „on geziene dingen” na dit leven.

Het begrip van de onsterfelijke ziel was, met andere woorden, een noodzakelijk zusterleerstuk dat behoorde bij het leerstuk van de vreselijke folteringen in de Hades of de hel. Zulke geduchte leerstellingen, zo dachten sommige wijsgeren, waren noodzakelijk teneinde de massa schrik aan te jagen om hen goede burgers te laten zijn.

Wat zijn motieven en persoonlijke overtuigingen ook waren, Plato's leerstellingen hadden een grote invloed. Ze verspreidden zich overal over de toen bekende wereld en werden door miljoenen als waarheid aangenomen.

Plato en de Joden

De Joodse gemeenschappen in de Oudheid werden sterk beïnvloed door de ideeën van de Griekse wijsgeren. Velen zullen veronderstellen dat het platonische denkbeeld van de in het vlees gevangen ziel voor de Joden niets nieuws zou hebben bevat. Maar let eens op het getuigenis van de Joodse geleerden zelf:

„Het geloof dat de ziel voortbestaat na de ontbinding van het lichaam wordt . . . *nergens in de Heilige Schrift uitdrukkelijk onderwezen* . . . Het geloof in de onsterfelijkheid van de ziel

kwam tot de Joden als gevolg van het contact met de Griekse denkwereld en hoofdzakelijk door de wijsbegeerte van Plato, de voornaamste vertegenwoordiger hiervan, die daartoe werd geleid door de Orphische en Eleusinische mysteriën waarin de Babylonische en Egyptische opvattingen op een vreemde wijze in elkaar overgingen” (*The Jewish Encyclopedia*, artikel „Immortality of the Soul”).

Vele van u zullen ongetwijfeld verbaasd zijn te ontdekken dat de Joden het idee van de onsterfelijkheid van de ziel niet ontleenden aan de

De voornaamste pleitbezorger bij de oude Grieken van het idee van de onsterfelijke ziel was de Atheense wijsgeer Plato (428-348 v.Chr.). Plato was de stichter van de Academie, een instelling voor filosofisch en wetenschappelijk onderzoek even buiten Athene.

bijbelteksten van het Oude Testament, maar dat ze die in feite overnamen van *Plato!*

Zoals we zullen zien huldigt het Oude Testament hier een *totaal andere* opvatting over!

Een tweede verrassing!

Maar hoe staat het met de belijdende christelijke wereld? Hier behoren we toch zeker de leerstelling van de onsterfelijke ziel te vinden onafhankelijk van welke Griekse invloed dan ook.

Denk nu eens over het volgende feit.

Veel van de vroege theologen en geleerden van de belijdende christelijke godsdienst — waaronder mannen als Origenes, Tertullianus en Augustinus

— hadden een nauwe band met het platonisme.

Tertullianus (155-220 n.Chr.) schreef: „Want sommige dingen zijn zelfs van nature bekend: de onsterfelijkheid van de ziel wordt b.v. door velen aangenomen . . . Ik kan daarom *de mening van een Plato* aanhalen, wanneer hij verklaart: ‘Elke ziel is onsterfelijk’” (*The Ante-Nicene Fathers*, Vol. III). Let erop dat het de mening van Plato is die hier wordt aangehaald!

Augustinus van Hippo (354-430 n.Chr.) — die als de grootste denker van de christelijke oudheid wordt beschouwd — onderzocht eveneens de niet-materiële en geestelijke aard van de menselijke ziel. Maar kijk eens naar de bron van zijn leerstellingen. De *Encyclopaedia Britannica* geeft toe: „Hij (Augustinus) smolt de godsdienst van het Nieuwe Testament samen met de platonische traditie van de Griekse wijsbegeerte.”

Waarom zouden die vroege christelijke geleerden hun toevlucht hebben gezocht tot de opvattingen van een heidense Griekse wijsgeer? Zou het kunnen zijn omdat de leerstelling van de onsterfelijke ziel door de christelijke bijbelteksten niet duidelijk ondersteund wordt?

Let eens op de veel latere mening van Maarten Luther, leider van de protestantse hervorming in Duitsland. Meer dan duizend jaar later,

in 1522, schreef hij:

„Het is naar mijn overtuiging waarschijnlijk dat de doden, met inderdaad slechts zeer weinig uitzonderingen, in volkomen ongevoeligheid slapen tot de dag van het laatste oordeel . . . *Op welk gezag* kan men zeggen dat de zielen van de doden misschien niet slapen . . . op dezelfde wijze als de levenden de tijd tussen het zich ter ruste begeven 's avonds en het opstaan in de ochtend in een diepe slaap doorbrenge[n]?”

Luther zelf ondervond moeilijkheden bij het zoeken naar steun in de Bijbel voor de leerstelling van de onsterfelijke ziel. Let erop dat hij vroeg: „Op welk gezag . . . ?”

Maar de diep gewortelde eeuwenoude leerstellingen zouden niet zo gemakke-

lijk geschrapt worden, zelfs niet door protestantse hervormers. Zowel theologen als kerkgangers bleven grotendeels onvoorwaardelijk de ideeën aanhangen die hun door de oude heidense wijsgeren waren overgeleverd. De *Encyclopaedia Britannica* vat het aldus samen:

„De traditionele Westerse wijsbegeerte, die met de oude Grieken begon, ... gaf vorm aan de fundamentele Westerse begrippen betreffende de ziel.”

Wat de Bijbel in werkelijkheid zegt!

Let op de waarschuwing van de apostel Paulus, die eens een persoonlijke confrontatie aanging met Griekse denkers op de heuvel Mars in het oude Athene (Handelingen 17:15-34). Aan de Grieken te Kolosse in Klein-Azië schreef hij:

„Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn *wijsbegeerte* en door ijdel bedrog in overeenstemming met de *overlevering der mensen*, met de wereldgeesten en niet met Christus” (Kol. 2:8).

Jezus Christus zelf waarschuwde tegen het krachteloos maken van het woord van God „door uw overlevering” (Markus 7:13). „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn” (Matth. 15:9).

Dus wat zegt de Bijbel in werkelijkheid?

Laten we eerst eens kijken naar de lering van het Oude Testament. Zoals we reeds zagen geven de Joden die in de Hellenistische wereld leefden toe dat zij de leerstelling van de onsterfelijke ziel van Plato overnamen. Waarom? Omdat men die *nergens* in de Hebreeuwse geschriften tegenkomt!

Let eens op Genesis 2:7: „Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzoo werd de mens tot een levend wezen [tot een levende ziel, *Statenvert.*].”

Let goed op deze woorden: de mens — gevormd uit het stof van de aarde, niet uit geest — „werd” een levende ziel. Een ziel is wat de mens *is*. Het is niet iets wat een mens *heeft*.

De Hebreeuwse taal levert nog meer bewijs voor dit punt. Het Hebreeuwse woord, dat in Genesis 2:7 met „ziel” vertaald wordt, is *nephesh*. *Nephesh* duidt op een tijdelijk fysiek leven. Het betekent een levend, ademend schepsel. Dit is hetzelfde woord dat in het eerste hoofdstuk van Genesis en elders vaak

wordt gebruikt met betrekking tot dieren.

Kijk bijv. eens naar Genesis 1:24: „En God zeide: Dat de aarde voortbrengende levende wezens [*nephesh*] naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was also.” Volgens bijbels woordgebruik is een redeloos dier ook een „ziel”!

In Leviticus 21:11, Numeri 6:6, Haggai 2:14 en elders wordt het woord *nephesh* zelfs gebruikt met verwijzing naar een *dood* lichaam!

Nephesh heeft duidelijk niets uitstaande met een of ander geestelijk bestanddeel. De ziel vormt niet een van het lichaam gescheiden eenheid. *Ze is het lichaam!* De mens *is* een *nephesh*. Hij *is* een ziel!

Veel aanvullende bijbelteksten uit het Oude Testament openbaren duidelijk de *sterfelijkheid* — niet de *onsterfelijkheid* — van de ziel. Ezechiël 18:4, 20 verklaart dat een ziel kan sterven! Lees het zelf: „De ziel die zondigt, die zal sterven.” Als de ziel onsterfelijk zou zijn, hoe zou ze dan kunnen sterven? Dat is een rechtstreekse contradictio in terminis!

Geen wonder dat de Joodse geleerden naar Plato moeten wijzen als de oorsprong van de leerstelling van de onsterfelijke ziel!

Het Nieuwe Testament spreekt

Hoe staat het met het Nieuwe Testament? Hier vinden we toch wel een bijbels bewijs voor een onsterfelijke ziel?

In het Nieuwe Testament is „ziel” een vertaling van het Griekse woord *psuchè*. *Psuchè* is het equivalent van het Hebreeuwse *nephesh*. Net als *nephesh* wordt het woord *psuchè*, behalve voor „leven”, vaak ook voor „ziel” gebruikt.

Psuchè wordt in het Nieuwe Testament tweemaal voor lagere diersoorten gebruikt, precies zoals het Hebreeuwse *nephesh* naar het leven van dieren kan verwijzen. In deze twee teksten (Openb. 8:9 en 16:3) wordt met *psuchè* verwezen naar het leven in zee.

Het woord *psuchè* heeft in geen enkel opzicht een bijbetekenis van „geestelijk bestanddeel” of „onsterfelijke ziel”!

Jezus Christus verklaarde in feite dat God in staat is om iemands ziel (Grieks *psuchè*, of leven) te vernietigen in het gehennavuur (Matth. 10:28).

De woorden „onsterfelijke ziel” treft men nergens in de Bijbel aan — in het Oude noch in het Nieuwe Testament. Het Hebreeuwse woord voor „onsterfe-

lijk” komt *slechts eenmaal* in de gehele Bijbel voor — in 1 Timotheüs 1:17, waar het als „onvergankelijk” of „onverderfelijk” is vertaald, en waar het specifiek verwijst naar *Jezus Christus!*

Het woord „onsterfelijkheid” vindt men slechts enkele malen in het Nieuwe Testament. Een van die plaatsen — 1 Timotheüs 6:16 — stelt duidelijk dat, van alle mensen, alleen Jezus Christus „onsterfelijkheid heeft”! Romeinen 2:7 vermaant de christenen om „onvergankelijkheid te zoeken”. Indien de mens reeds onsterfelijkheid bezat, dan hoefde hij daar niet naar te zoeken!

1 Korinthe 15 — het „opstandingshoofdstuk” van de Bijbel — toont dat een christen onsterfelijkheid „aandoet” bij een toekomstige opstanding uit de doden (vers 50-54).

Zoals Jezus duidelijk verklaarde: „Wat uit het vlees geboren is, *is* vlees, en wat uit de Geest geboren is, *is* geest” (Joh. 3:6). De mens — geboren uit het vlees — is vlees. Hij werd niet geschapen met een onafscheidelijke daarmee verbonden onvergankelijkheid. Hij heeft slechts een tijdelijk fysisch-chemisch bestaan. „Want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren” zei God tot Adam (Gen. 3:19).

Slechts wanneer de sterfelijke mens „opnieuw geboren” wordt bij een toekomstige opstanding zal hij tenslotte onsterfelijk worden en geest *zijn!* Waarom zou er een opstanding van het lichaam nodig zijn als de ziel reeds in de hemel is? De ziel *gaat niet* naar de hemel! De sterfelijke ziel — het fysieke leven van de mens — sterft en vergaat tot *stof!* (Vraag schriftelijk onze gratis publicaties *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* en *The Three Resurrections* aan voor meer bijzonderheden over dit zo vaak verkeerd begrepen onderwerp.)

Het Nieuwe Testament leert dus de opstanding uit de doden, wat lijnrecht tegenover het heidense Griekse idee van een onsterfelijke ziel staat. De opstanding is onze enige hoop op eeuwig leven! Jezus Christus' opstanding is een voorbeeld of voorbode van de opstanding die God belooft aan allen die Hem gehoorzamen (Joh. 5:28-29; Joh. 11:25; Rom. 8:11; Filipp. 3:10-11).

De mens heeft geen hoop op een toekomstig leven dat inherent aan hem is!

De geest in de mens

Probeer nu nog een fundamentele
(Zie verder pagina 28)

Weer een nieuwe tendens:

STILLE VEREERDERS WORDEN LASTIG

John Ross Schroeder

Onlangs ontwaakte koningin Elizabeth II uit haar slaap en zag een vreemde man op de rand van haar bed zitten. Een vertegenwoordiger van een nieuwe mensensoort die het beroemdheden pleegt lastig te maken, was in Buckingham Palace doorgedrongen.

LONDEN,

De koningin van Engeland is de Koningin van de Glimlach. Zij spant zich geweldig in om haar onderdanen vriendelijk toe te lachen. Slechts weinig monarchen in de geschiedenis hebben zichzelf zo toegankelijk gemaakt voor hun volk.

Afgezien van het feit dat zij voortdurend in de belangstelling van de media staat, houdt de Koningin regelmatig tuinfeesten op Buckingham Palace waar duizenden mensen tegelijk te gast zijn. In feite is de hele koninklijke familie voortdurend op reis om overal op de Britse eilanden allerlei openbare functies te vervullen. Zij genieten nauwelijks van het privé-leven dat wij, gewone stervelingen, zo op prijs schijnen te stellen.

Engeland heeft een bevolking van zo'n 60 miljoen mensen, en het is dan ook uitgesloten dat al die mensen allemaal een privé-gesprek met de Koningin zouden kunnen hebben. Dat spreekt vanzelf. Toch was er een verward iemand die vond dat hij beslist in haar persoonlijke vertrekken een gesprek met de Koningin moest hebben.

Dit doet de vraag rijzen waarom de moderne samenleving zoveel wonderlijke figuren voortbrengt die hun kostbare tijd verdoen met het lastig vallen van beroemdheden.

Een nieuw Westers fenomeen

Ook mindere beroemdheden dan de Britse koningin worden achtervolgd door een horde psychopaten die om strikt persoonlijke aandacht vragen. Dat is speciaal zo in de Verenigde Staten — het traditionele thuisland van de filmsterren, of, zoals men ze daar plucht te noemen, de „matinee-idolen”.

Een zekere John Hinckley was dermate geobsedeerd door een jonge actrice uit Hollywood, dat hij voordat hij zijn moordaanslag op president Reagan pleegde, in een nooit verzonden brief aan die actrice schreef: „Jodie, ik zou het idee om Reagan te grazen te nemen binnen een seconde laten vallen als ik maar jouw hart kon veroveren en de rest van mijn leven met jou kon doorbrengen.”

Een jury achtte Hinckley ontoerekeningsvatbaar en ontsloeg hem daarmee van alle punten van de aanklacht. En nu kunnen wij dan in de *Daily Express* lezen over „de gekwelde geest van Michael Fagan” — de indringer in Buckingham Palace. Kennelijk zijn al die mensen die beroemdheden lastig vallen, behept met diepgewortelde geestelijke afwijkingen.

De nasleep van het Buckingham Palace schandaal bestond uit plichtmatige ontslagaanvragen en overplaatsingen. Zoals te verwachten viel, eisten de kranten en tijdschriften dat er „koppen zouden rollen”. Kennelijk was de onrechtmatige entree in de slaapkamer van de koningin toe te schrijven aan

het falen van menselijke waakzaamheid. Zij die verantwoordelijk waren voor de veiligheid van de vorstin hadden haar in de steek gelaten.

Maar het probleem omvat veel meer dan de schuld van het politiepersoneel en het falen van elektronica. Wat de media zich nooit schijnen af te vragen is waarom onze Westerse maatschappij zoveel mensen produceert die er behoefte aan hebben beroemdheden lastig te vallen. Waarom zien filmsterren zich verplicht prikkeldraadversperingen rondom hun huizen op te laten trekken om zich tegen hun vereerders en vereersters te beschermen? Waarom moeten er rond hun huizen veiligheidsagenten met politiehonden patrouilleren? Waarom moeten zij voortdurend hun telefoonnummers veranderen om een stroom van geesteszieke opbellers buitenshuis te houden?

Het antwoord luidt dat dit symptomen zijn van de verziekte maatschappij waarin wij leven! Dat is niet zomaar een goedkope visie op de sociale toestanden in onze Westerse wereld, maar een keihard feit! Veel te veel mensen voeden hun geest met pure nonsens. Kijk maar eens naar de boeken en tijdschriften die tegenwoordig de markt overspoelen!

Het „fan”-tijdschrift

De komst van bioscoopfilms in het begin van deze eeuw riep een heel assortiment glimmende fan-tijdschriften in het leven. Met wie heeft uw favoriete filmster tegenwoordig afspraken? Wel-

ke vooraanstaande acteur staat op het punt zijn vrouw te verlaten? Welke kleur sokken draagt hij het liefst? Het antwoord op al deze vragen en andere sappige brokjes informatie kan men vinden in een breed assortiment aan fantijdschriften.

Ook tv-sterren, sporthelden, rock-en-roll-artiesten, en zelfs populaire politieke figuren, staan in de schijnwerpers.

Filmacteurs en -actrices zullen u vertellen dat de sensationele dingen die in tijdschriften als deze worden neergepend, als regel bestaan uit een rommelige verzameling fantasieën en halve waarheden. Toch worden ze bij miljoenen door het publiek gekocht.

Waarom zijn mensen zo gefascineerd door het privé-leven van beroemdheden? Welk nut kan een mens trekken uit de kennis van de persoonlijke zwakheden van zijn geliefkoosde filmster? Hebben die sterren geen recht op een klein beetje privacy?

De grote illusie!

Eerder merkten wij op dat filmsterren in Amerika plachten te worden aangeduid als „matinee-idols” — de idolen van het witte doek. Daarin ligt misschien de sleutel tot het hele probleem. Het bioscooppubliek, de bezoekers van de filmmatinees, maakte zijn befaamde artiesten tot werkelijke idolen — tot afgoden van vlees en bloed.

Wat een illusie! Beroemdheden zijn in hun privé-leven als regel gewone doorsnee-mensen. Om een recent artikel in *Time* te citeren: „De waarheid is dat de voorvallen in het huiselijk leven van een acteur gewoonlijk even banaal en sleurmatig zijn als die in het leven van ‘gewone’ mensen” (12 juli 1982).

Dat neemt niet weg dat het verlangen naar snippers persoonlijke informatie omtrent diverse beroemdheden onstuitbaar schijnt te zijn. De bohémienachtige levenswijze van sommige publieke figuren zou duidelijk moeten maken dat een aantal hunner eigenlijk nauwelijks onze belangstelling waard is en dat ons eigen leven eerder een andere richting zou moeten nemen; het is immers zinloos hun soms nogal bizarre gedrag na te apen. Hoe minder we ervan weten, hoe beter het misschien is.

De drang naar identificatie

Onze maatschappij is zelf althans voor

een deel verantwoordelijk voor dit probleem. Deze wereld is nu eenmaal vol van wedijver. Mensen die het niet helemaal maken, worden al gauw in het hoekje van de mislukkelingen gedrukt.

Hun enige manier om zichzelf toch een succes te voelen, schijnt dan te zijn dat zij zich identificeren met een beroemdheid — iemand die op een bepaald terrein over meer dan gemiddelde gaven beschikt. Hun favoriete helden en heldinnen zijn voor hen als het ware plaatsvervaarders en plaatsvervangsters voor hun eigen leven. Vandaar dat zij zo verlangend uitzien naar ook maar het kleinste beetje informatie over die beroemdheden.

In sommige gevallen leidt deze behoefte om zich te identificeren met de grootheden van het witte doek of van de tv tot een obsessie. Een door liefde gedreven bewonderaar begint het voorwerp van zijn „genegenheid” te achtervolgen. Het is het begin van waanzin.

Zo'n „aanbidder” begeeft zich dan misschien werkelijk naar het woonhuis van de ster in kwestie. In zijn pogingen om tot de ster door te dringen wordt hij of zij dan gedwarsboomd door hoge muren of andere beveiligingsattributen. Tenslotte realiseert de „fan” zich dat zijn favoriete ster geen enkele belangstelling voor hem of haar heeft en hem helemaal niet wenst te ontvangen. Op dat moment slaat de „liefde” in haat om. Hij grijpt een telefoon en bedreigt de ster met de dood. Dit is geen verzinsel! Het gebeurt werkelijk!

Een betere weg naar erkenning

Elk mens is uniek. Geen twee mensen hebben dezelfde vinger- of stemafdrukken. Van ieder mens is er maar één.

Een paar jaar geleden zong iemand een simpel deuntje in een reclame-spot op de Amerikaanse tv. De tekst kwam ongeveer hierop neer: „Niemand anders in heden of verleden heeft jouw unieke gaven/ en jouw aantrekkelijkheden.” En dat is volkomen waar!

Wij hebben allemaal tenminste één talent. Soms is dat talent verborgen en moet het alleen maar ontdekt, ontwikkeld en naar de oppervlakte gebracht worden. Soms hebben wij behoefte aan dat kleine beetje hulp van anderen om ons volle menselijke potentieel te bereiken.

In Spreuken 22:29 wordt gezegd: „Ziet gij een man, vaardig in zijn werk, hij zal ten dienste van koningen gesteld

worden”. Wij zijn misschien niet allen in de gelegenheid met vorsten in gesprek te komen, maar door onze natuurlijke, door God gegeven talenten te ontwikkelen kunnen ook wij ons aandeel in de erkenning en waardering van anderen ontvangen.

Ook u werd geboren voor het succes — een „beroemdheid” krachtens uw eigen bestaan. U kunt een integraal deel uitmaken van een groot meesterplan voor succes. Wilt u weten hoe, schrijf ons dan om twee aantrekkelijk uitgevoerde boekjes, *De zeven regels voor succes* en *Waar toe bent U geboren?* Beide worden u gratis toegesonden. Schrijf ons nog vandaag. □

TERRORISME

(Vervolg van pagina 6)

Asaël, de broer van Joab, tweemaal gewaarschuwd voor hij hem in de strijd doodde. Abner kreeg geen waarschuwing van Joab; hij werd zowel verraden als vermoord onder het mom van vrede.

Let eens op het persoonlijke verslag van David in een gesprek met zijn zoon en opvolger, koning Salomo: „Overigens weet ge zelf, wat Joab, de zoon van Seroeja, mij heeft aangedaan, toen hij de beide veldheren van Israël, Abner, den zoon van Ner, en Amasa, den zoon van Jéter, vermoordde, om oorlogsbloed te wreken in vredestijd, en daardoor de gordel om mijn lendenen en de schoenen aan mijn voeten met onschuldig bloed bevleekte” (1 Kon. 2:5, *Vert. Petr. Canisius*).

Joab was in wezen een terrorist, zelfs al bekleedde hij een belangrijke positie in Davids regering. En hoewel David zich haastte zichzelf en zijn regering van deze verfoeilijke daad te distantiëren, had hij niet de politieke macht om Joab uit zijn functie te ontheffen.

Het verhaal van de dood van Abner is vol van pathos en ironie. „Toen David dit later hoorde, zeide hij: Ik en mijn koningschap zijn voor altijd tegenover de Here onschuldig aan het bloed van Abner, de zoon van Ner . . . En David zeide tot Joab en tot al het volk dat bij hem was: Scheurt uw klederen, omgordt u met rouwgewaden en gaat weeklagend voor Abner uit. Koning David ging achter de baar. Toen men Abner in Hebron begroef, verhief de koning zijn stem en weende

bij het graf van Abner . . . De koning hief dit klaaglied aan over Abner: Moest Abner sterven zoals een dwaas sterft? Uw handen waren niet gebonden en uw voeten waren niet in ketenen geklonken. Gij zijt gevallen, zoals men door booswichten valt" (2 Sam. 3:28-34).

Hier beschrijft David de laagheid van terroristische methoden en dwingt hij zijn schuldige generaal handig om te rouwen om Abner. Toch kon hij Joab en zijn broeder Abisaï, de zonen van Zeruja, Davids zuster, niet afzetten. Er waren zowel politieke als familiebanden waarmee hij rekening moest houden.

Volg het verslag verder: „Die dag erkende heel het volk en heel Israël, dat het niet van den koning was uitgegaan, om Abner, den zoon van Ner, te vermoorden. Bovendien sprak de koning tot zijn gevolg: Begrijpt ge niet, dat heden een vorst en edelman aan Israël is ontvallen? Nu ben ik nog te zwak, ofschoon ik tot koning gezalft ben; die lieden, de zonen van Seroeja, *zijn mij te sterk*" (vers 37-39, *Vert. Petr. Canisius*).

Tot aan de dag van zijn dood was David niet in staat zich te ontdoen van Joab. Zijn enige serieuze poging om hem te vervangen door Amasa, eindigde alleen in de tragische dood van laatstgenoemde. Het bleef aan Salomo om Joab te executeren na de dood van David.

Een andere uitbarsting van terrorisme

Een andere uitbarsting van terrorisme verstoorde het verhaal voorafgaande aan Davids verheffing tot het koningschap van heel Israel in Jeruzalem. Na de moord op Abner had Davids weeklagen het overduidelijk gemaakt dat hij niets moest hebben van terroristische methoden.

Maar een aantal van zijn eigen mannen had de boodschap nog steeds niet begrepen. Ze zagen niet wat hun eigen leider ervan dacht. Het gruwelijke verslag volgt. „Rechab en Baäna . . . kwamen op het heetst van de dag bij het huis van Isboeth, *terwijl hij zijn middagrust nam*. En zie, zij gingen tot midden in het huis, alsof zij tarwe wilden halen . . . Zij waren in het huis gegaan, terwijl hij op zijn bed lag in zijn slaapkamer; en zij sloegen hem dood en hieuen zijn hoofd af. Zij namen zijn hoofd mee . . . [naar] Hebron" (2 Sam. 4:5-8).

Let nu op Davids reactie op deze terreurdaad — zelfs al was die ogenschijnlijk gepleegd in het voordeel van zijn eigen regering: Zij „brachten het hoofd van Isboeth tot David te Hebron en zeiden tot de koning: Ziehier het hoofd van Isboeth, de zoon van uw vijand Saul, die u naar het leven heeft gestaan . . . David echter antwoordde . . . ik heb hem die mij het bericht bracht: zie, Saul is dood, en die zichzelf beschouwde als bringer van goede tijding, in Ziklag gegrepen en gedood . . . *hoeveel te meer, nu goddeloze mannen een rechtvaardig man in zijn huis op zijn bed gedood hebben!* Zou ik dan nu zijn bloed niet van uw hand eisen en u van de aarde wegdoen? En op bevel van David doodden hen de dienaren . . ." (vers 8-12).

De beangstigende parallellen

De grillen van de menselijke natuur zijn niet veranderd. De anarchisten van de Oudheid gebruikten geweld voor politieke en persoonlijke doeleinden. De enige verschillen met deze tijd liggen in massa-communicatie, vooruitgang in wetenschap en technologie, modern wapentuig en het peil en de stijl van dergelijk geweld. Joab had geen tikkende tijdbommen of hoogontwikkelde twee-fase-wapens om zijn kwade oogmerken uit te voeren.

Naar goddelijke normen waren Davids geloofsbrieven ook niet om over te roepen. Luister naar zijn eigen getuigenis: „Ik zelf had het voornemen een huis te bouwen voor de naam van de Here, mijn God, maar het woord des Heren kwam tot mij: Gij hebt veel bloed vergoten en grote oorlogen gevoerd . . ." (1 Kron. 22:7-8).

Toch heeft David zijn hele leven consequent en vurig terroristische activiteiten verworpen. David verachtte het „in vreedstijd bloed vergieten als was het oorlog". Hij heeft altijd de daders van terroristische acties gestraft, hoe lang dat ook op zich moest laten wachten.

Vele hedendaagse politici geven uiting aan eenzelfde vastbeslotenheid. Premier Margaret Thatcher zei: „Deze verharde en lafhartige misdaden zijn gepleegd door wrede en slechte mensen die niets weten van democratie. Wij zullen niet rusten tot ze voor het gerecht gebracht zijn." En de minister van Binnenlandse Zaken van het schaduwkabinet, Roy Hattersley, verklaarde: „Wij zijn vastbesloten dat een dergelijk moordzuchtige aanslag niet

ongestraft zal blijven."

De kwestie Ulster heeft de Britse regering en de volken van Ierland al meer dan een eeuw geplaagd. En Westminster heeft ongetwijfeld vele fouten en vergissingen gemaakt bij het aanpakken van de Ierse kwestie. Maar de redacteurs van DE ECHTE WAARHEID nemen geen politiek standpunt in met betrekking tot de kwesties rond Noord-Ierland. Het is aan de betrokkenen zelf om daar een oplossing voor te vinden.

We nemen wel een sterk moreel standpunt in tegenover de afschuwelijke misdaden die overal door terroristen gepleegd worden. Terrorisme kan *nooit* een juist middel zijn om menselijke misstanden recht te zetten. Het heeft geen plaats in enige beschaving en dat geldt dubbel voor naties die christelijk verklaren te zijn.

Het zekere einde van terrorisme

„Terrorisme", zegt Paul Johnson, „is het grootste kwaad van onze tijd, een ernstiger bedreiging van onze cultuur en ons voortbestaan dan de mogelijkheid van een atoomoorlog, of zelfs de snelle uitputting van de natuurlijke rijkdommen van deze planeet. De beschaving heeft niet alleen het recht, maar een absolute en dwingende plicht om zichzelf te verdedigen."

Een terrorist weet altijd wanneer en waar hij de volgende keer toe zal slaan. De autoriteiten weten dit niet altijd. Hoe kan de maatschappij zich dan uiteindelijk bevrijden van het terrorisme?

Niet voordat het Koninkrijk van God eindelijk komt om deze geplaagde wereld te bevrijden van haar zelf toegebrachte leed. Niet tot de tijd wanneer „zij hun zwaarden tot ploegscharen [zullen] omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren" (Jes. 2:4).

Die tijd is nabij! Een nieuw tijdperk zal spoedig aanbreken. Het terrorisme zal tot geschiedenis worden, want de regeringen zullen alle worden vervangen door de regering van God. U kunt hierin inzicht krijgen door ons gratis boekje: *Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?*

Alleen het Koninkrijk van God kan deze wereld redden van het geweld en de terreur die deze wereld al belagen sinds het begin van de geschiedenis. □

VOORSPELD

(Vervolg van pagina 4)

Anderen hadden kritiek op de Amerikaanse leider omdat hij zich teveel zou verlaten op sancties om de stand van zaken in Oost-Europa te veranderen. Minder handel, zo betoogden zij, zou alleen maar betekenen dat de veerkrachtige, en aan soberder levensomstandigheden dan het Westen gewende, zeer patriottisch gezinde Sovjet-bevolking de buikriem strakker zou aanhalen wanneer zij eenmaal overtuigd zou zijn dat er de een of andere economische oorlog tegen haar was uitgeroepen.

Het is dwaas, aldus deze critici, te geloven dat de op een na grootste economie van de wereld, die van de U.S.S.R., met economische middelen zou kunnen worden gedwongen een compromis aan te gaan met betrekking tot haar essentiële veiligheidsinteressen in Oost-Europa, die zij in de afgelopen oorlog met zo'n enorme opoffering van menselijke en materiële reserves heeft verzekerd.

„Stap terug van de afgrond”

Nog weer andere stemmen aan beide zijden van de Atlantische Oceaan hebben de huidige regering in Washington bekritiseerd voor het feit dat zij „zo laat in de wedstrijd” zo'n principiële standpunt heeft ingenomen, wat alleen maar tot narigheid voor het Westers bondgenootschap kan leiden.

Zo schrijft b.v. Josef Joffe, hoofdredacteur van het Hamburgse weekblad *Die Zeit* in het nummer van 28 juli 1982 van de *Wall Street Journal*: „Waar het tegenwoordig om gaat is om de wijsheid van de Amerikaanse politiek, niet om het gelijk. Amerika's vrienden in Europa vragen zich tegenwoordig verbijsterd af: Waarom schaarde de regering Reagan zich achter een kostbare, maar weinig opleverende politiek die alleen maar schipbreuk kon lijden? Toen de overeenkomst met de Sovjet-Unie eenmaal gesloten en getekend was, bestond er nog maar een heel geringe kans dat de Europeanen zich deemoedig aan hun contractuele verplichtingen zouden onttrekken. *In de aangelegenheden van staten komt er een punt waarop de kosten van de overwinning de waarde van het oorspronkelijke doel volledig in de schaduw dreigen te stellen.*

ARBEIDERS AAN HET WERK AAN DE PIJPLEIDING. Het besluit van West-Europa om uit de Sovjet-Unie aardgas te importeren is een doorn in het oog van Amerikaanse regeringsfunctionarissen.

„Was de poging om de Russen te straffen het waard, de alliantie een klap toe te brengen waarvan zij jaren nodig zal hebben zich te herstellen? ... Waarom niet teruggedeinsd voor de afgrond voordat het werkelijk tot een ramp komt?”

Angst voor uiteenvallen van de NATO

De ramp die velen vrezen is de verstoring van het patroon van in elkaar grijpende nationale defensiesystemen waarop de veiligheid van de Westerse wereld sedert kort na de Tweede Wereldoorlog stelde. De NATO belichaamt de westelijke helft van het gespannen machtsevenwicht in Europa — en is erin geslaagd het langste tijdperk van ononderbroken vrede in de geschiedenis van Europa te helpen verzekeren. Zonder overeenstemming inzake handelsaangelegenheden en gelijkgezindheid ten opzichte van het Oostblok — het brandpunt van het NATO-streven — is het onwaarschijnlijk dat het verbond zich kan handhaven.

Het zal voor de Westeuropese leiders bijvoorbeeld moeilijker dan ooit zijn, met kracht te streven naar tenuitvoerlegging van het plan om volgend jaar, zoals voorgenomen, het kernarsenaal van het verbond op de hoogte van de tijd te brengen. En dit zal dan aan de westzijde van de Atlantische Oceaan de roep dat de Verenigde Staten de banden met de „ondankbare” NATO-partners moet verbreken, weer luider doen klinken.

In de Britse *Daily Mail* van 2 juli

berichtte de journalist Robin Oakley: „Enkele weken geleden lunchte ik met dr. Henry Kissinger, die mij deelgenoot maakte van zijn bezorgdheid dat de wederzijdse ontzuivering tussen Amerika en Europa tot hernieuwde agitatie in Amerika zou kunnen leiden om troepen uit Europa terug te trekken.”

Steeds vaker wordt de roep gehoord om de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Europa te beëindigen. Een leidende figuur op het terrein van het strategische denken, Irving Kristol, riep in het nummer van augustus 1982 van de *Wall Street Journal* op tot reconstructie van de NATO, in samenhang met een nieuwe, onafhankelijke rol voor een met kernwapens uitgerust Europa.

De Amerikaanse troepen, meende Kristol, zouden uit Europa teruggetrokken moeten worden. De NATO zou dan een nieuwe vorm dienen te krijgen als een zuiver Europese organisatie. Bovendien, aldus de heer Kristol, „zou een Europese NATO over haar eigen tactische kernwapens beschikken — eenvoudig door alle 5000 daar thans aanwezige kernwapens achter te laten. *En als zij dat mocht wensen zou zij ook een veel grotere aanvulling in de vorm van lange-afstandsraketten kunnen krijgen dan waarover zij nu beschikt.* Deze Europese verdedigingsorganisatie zou deze raketten waarschijnlijk in duikboten onderbrengen of op oppervlakteschepen — ver van de Europese bevolkingscentra.

„Deze Europese NATO zou dan een

alliantie kunnen aangaan met de Verenigde Staten — wanneer zij dat althans zou wensen (hetgeen vermoedelijk het geval zou zijn).”

Dat laatste is nog maar de vraag! Zou een toekomstig, met kernwapens uitgerust Europa, waarvan diverse staten deel zouden uitmaken die met de Verenigde Staten overhoop hebben gelegen over fundamentele punten van handel en financiën, wel op een vriendschappelijke voet verbonden wensen te blijven met de Verenigde Staten?

Volgens James Oliver Goldsborough, schrijver van het boek *Rebel Europe*, bevindt West-Europa zich kennelijk in een overgangperiode — „het historische stadium waarin Europa zich nu bevindt, namelijk halverwege een sterk verzwakt Atlantisch stelsel en een nog embryonaal Europees raamwerk”.

Lezers van DE ECHE WAARHEID hebben in de loop der jaren in tal van artikelen kunnen lezen dat de bijbelse profetie betreffende de eindtijd de uiteindelijke restauratie van het Romeinse Rijk voorzegt. Het zal geschieden kort voor het aanbreken van de door God ingeluide vreedzame Wereld van Morgen, die tot stand zal worden gebracht door het herstel van het Koninkrijk van God op aarde. De geprofeteerde Europese combinatie zal zijn samengesteld uit „tien horens” — dat wil zeggen uit 10 staten (Openb. 17:12).

Dit herrezen Romeinse Rijk, dat zijn eigen lot en zijn eigen verdediging in handen heeft, zal machtig genoeg zijn om zowel de Verenigde Staten als de Sovjet-Unie te weerstaan — en mogelijk zelfs de vrijlating te eisen van een aantal Europese staten die nu als Sovjet-satellieten fungeren — zulks in ruil voor de belofte van een handels-overeenkomst en een niet-aanvalsverdrag met Moskou.

De Verenigde Staten — en Engeland — zullen er buiten worden gehouden, en de zaken van buitenaf gadeslaan!

Aldus wordt de profetische schets van Europa's naaste toekomst geprofileerd door de zich steeds verder verwijdende kloof tussen Europa en de Verenigde Staten. DE ECHE WAARHEID zal haar lezers op de hoogte blijven houden van de stormloop van uiterst belangrijke gebeurtenissen en ontwikkelingen in het Europa van onze tijd. □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

houden met, in plaats van afgunst, jalouzie, wrok, bitterheid en haat. De weg van samenwerken in plaats van wedijveren. De weg van nederigheid en de verheerlijking van God, in plaats van ijdelheid en het verheerlijken van zichzelf. De weg van gerichtheid op God, en zo het voortdurend verruimen van de blik, in plaats van gerichtheid op het zelf en het voortdurend naar binnen toe vernauwen van het blikveld.

Ik ontdekte wat de wetenschap, noch het onderwijs of de religie ontdekt schenen te hebben of schenen te weten — het *doel* dat hier op aarde wordt verwezenlijkt — de *reden* van het menselijk bestaan. Ik kwam te weten WAT de mens is, WAAROM hij bestaat, WAT zijn doel is, en de WEG naar zijn transcendente potentieel, waarvan wetenschappers, theologen en de mensen in het onderwijs zich totaal niet bewust schijnen te zijn.

Ik ontdekte het feit dat de *basis* zelf van het onderwijs om de mens geschikt te maken voor een gelukkig en

succesvol leven totaal genegeerd wordt. Die basis bestaat uit het besef van wat het doel van het leven is, de wetenschap van wat de mens is, de erkenning van de werkelijke waarden in tegenstelling tot de valse waarden, en de kennis van de *weg* die de *oorzaak* is van ieder gewenst gevolg. Deze kennis is de dimensie die ontbreekt in het hedendaagse onderwijs.

Deze nieuwe kennis was aanleiding tot het geven van een serie lezingen in en rondom Eugene in Oregon, in de zomer en herfst van 1933. De reacties waren spontaan. Later volgde een uitnodiging voor lezingen op het radiostation KORE. Frank Hill, de eigenaar, stelde een wekelijks programma voor op zijn station waarin deze *ontbrekende dimensie* toegelicht kon worden. Zo ontstond in de eerste week van 1934 het programma *The World Tomorrow*.

The World Tomorrow werd samengesteld om de mensen, die afdoende antwoorden zoeken op de vragen die de hedendaagse tumultueuze toestanden in de wereld oproepen, te helpen en te onderwijzen. Het geeft actueel en intrigerend commentaar op de chaotische internationale verhoudingen en

WAARTOE DIENT HET HUWELIJK? of is het (al) uit de tijd?

Denk eens na. Als we ooit allemaal een goed huwelijk konden gebruiken dan was het nu wel! Zuiver maatschappelijk gezien. Maar weten we wel echt waartoe het huwelijk dient? Als bouwsteen voor de maatschappij? De beroemde professor Parkinson zegt tenminste dat het huwelijk een carrière op zich is. En dat is ook zo. Maar het huwelijk is zelfs heel wat meer dan een carrière die het zo ontbeerde geluk en welzijn moet brengen. Ja, er is nog een reden voor het huwelijk en die is zo adembenemend dat u het niet voor mogelijk had gehouden. Lees en onderzoek het in ons *gratis* boekje WAARTOE DIENT HET HUWELIJK?

Schrijf vandaag nog naar het eerste adres dat op de binnenomslag wordt vermeld.

WAARTOE
DIENT HET
HUWELIJK?

geeft inzicht in de werelddangelegenheden. De analyses van en antwoorden op de hedendaagse toestanden in de wereld bieden een boodschap van hoop voor hen die wanhopig zoeken naar een betere toekomst.

Om onze luisteraars op de hoogte te houden van de belangrijke wereldgebeurtenissen, hebben de medewerkers aan *The World Tomorrow* in de loop der jaren veel gereisd voor reportages vanaf de plaats van handeling zelf. Er worden informatie en opinies uit de eerste hand verkregen door middel van persoonlijke, diepgaande interviews met de leiders in de wereld en hen die de krantekoppen van morgen bepalen.

Een maand na het ontstaan van het programma *The World Tomorrow*, op 1 februari 1934, maakte THE PLAIN TRUTH haar zeer bescheiden opwachting — een gestencild 'tijdschrift' van 8 pagina's, gedrukt met behulp van een geleende typemachine en stencilmachi-

ne, die we mochten gebruiken van de plaatselijke handelaar. Ik was de samensteller, Loma D. Armstrong bediende de stencilmachine — met de hand — en hield een adressenlijst bij met pen en inkt.

De eerste editie bestond uit ongeveer 175 exemplaren. De totale kosten van stencils, inkt en papier waren waarschijnlijk nog minder dan 2 dollar.

Vanuit dit bijna oneindig kleine begin zijn de publicatie-activiteiten zeer gegroeid. Alle Engelstalige kiosken abonnee-edities die 32 pagina's telden, zijn deze herfst uitgebreid tot 48 pagina's zoals die nu al regelmatig ontvangen worden in de Verenigde Staten, Canada, Australië en elders. En met ingang van januari 1983 zullen de internationale edities van THE PLAIN TRUTH die een maand later verschenen dan de Amerikaanse en Canadese editie over de hele wereld in dezelfde maand verschijnen. Om het

mogelijk te maken het tijdschrift in de hele wereld in dezelfde maand uit te brengen, zijn we genooddaakt in sommige landen de nummers van november en december te combineren. Onze volgende stap, hopelijk midden 1983, zal bestaan uit het uitbrengen van edities van 48 pagina's in het Nederlands, Frans, Duits, Italiaans en Spaans.

Langzamerhand groeit het aantal reacties van onze lezers. Alleen al op onze campus in Pasadena ontvingen we gedurende de afgelopen 12 maanden 3.300.000 brieven, die alle individueel verzorgd werden door onze medewerkers. Op een enkele dag kregen we 50.000 brieven. Gedurende de laatste 12 maanden verstuurden de medewerkers van onze postafdeling alleen al binnen de V.S. 48.000.000 stuks literatuur. De omvang van ons werk maakt ons een van de grootste postverzenders ter wereld. □

WAT IS DE MENS

(Vervolg van pagina 19)

op grond van ervaring... door het woord van God in ons dagelijks leven in praktijk te brengen. Men bouwt het rechtchapen karakter van God naarmate men komt tot het onderscheiden, door middel van Gods openbaring in de Bijbel, tussen goed en kwaad en, met behulp van Gods heilige Geest, weerstand biedt aan het kwade, en het goede doet!

In feite kan dit goddelijke karakter zich bij velen zo langzaam vormen dat het aanvankelijk nauwelijks zichtbaar is, behalve dat sommigen een „eerste liefde” van geestelijke bekering uitstralen. Het groeien in goddelijke kennis en karakter is evenwel een geleidelijk proces dat gedurende de rest van iemands leven doorgaat.

Behalve bijbelstudie is vurig gebed absoluut noodzakelijk. Geestelijke voeding nemen we in ons op door middel van een persoonlijk, dagelijks contact

met God. Wanneer u de Bijbel bestudeert spreekt God tot u. Wanneer u bidt, spreekt u tot Hem. Op deze wijze leert u God werkelijk kennen evenals u door conversatie ook beter kennis maakt met mensen.

Gods Kerk is de geestelijke moeder van allen die door Gods heilige Geest zijn verwekt. God heeft de geroepen en gekozen dienaren in zijn Kerk opgedragen „de kudde te voeden” zodat het afzonderlijke lid geestelijk kan groeien (Hand. 20:28). Christus heeft de verkondigers van het Woord de verantwoordelijkheid gegeven om de leden van de Kerk te instrueren, te onderrichten en raad te geven (Ef. 4:11-15). Evenals een menselijke moeder het haar verwekte kind voedt door middel van de placenta en navelstreng, zo worden Gods kinderen *in de ware Kerk* gevoed met geestelijk voedsel.

En evenals de menselijke moeder haar ongeboren kind draagt in dat deel van haar lichaam waar ze het het best tegen lichamenlijk letsel kan beschermen, zo is het ook de functie van Gods

Kerk om de verwekte kinderen van God te beschermen tegen geestelijk letsel — de valse leer van valse dienaren, die zich voordoen als Christus' vertegenwoordigers, maar die in feite Satan en zijn levenswijze vertegenwoordigen (2 Kor. 11:13-15).

Tenslotte zal, bij de opstanding of de verandering van sterfelijk vlees in onvergankelijke geest bij Christus' terugkeer, het ongelooflijke potentieel van de mens tot werkelijkheid worden. Wij zullen in het goddelijke gezin van God zijn geboren en de volheid van het karakter van God zelf bezitten!

Nu zien we duidelijk het grootse doel dat God de Schepper had bij het uniek maken van de mens te midden van al zijn fysieke schepselen. De sterfelijke mens heeft de glorierijke werkelijkheid binnen zijn bereik, dat hij door de opstanding uit de doden kan bereiken wanneer hij onsterfelijke zal ontvangen — zodat hij voor eeuwig deel zal uitmaken van het over het universum heersende gezin van God! □

„ONSTERFELIJKE ZIEL”?

(Vervolg van pagina 22)

waarheid te begrijpen. Weinigen zijn daar ooit in geslaagd.

Aangezien de materiële „ziel” van de mens — zijn lichaam en zijn fysieke levensprocessen — vergankelijk is en na de dood vergaat, hoe is het dan

mogelijk dat God een individu uiteindelijk weer doet opstaan? Indien alles fysiek is en tot stof vergaat, wat blijft er dan nog van iemand over dat men „terug kan brengen”? Hoe worden zijn persoonlijkheid, zijn geheugen en zijn karakter door God tot een opstandingsdag bewaard?

Het antwoord is eenvoudig dat niet alles van de mens fysiek is! De Bijbel

noemt dit niet-fysieke bestanddeel „de geest [Hebreeuws *ruach*, Grieks *pneuma*] des mensen” (Job 32:8; Zach. 12:1; 1 Kor. 2:11). Het is niet de mens zelf. Het is *in* de mens.

Deze geest in de mens bezit evenwel geen bewustzijn los van de fysieke menselijke hersenen, en moet op generlei wijze verward worden met het fictieve begrip van een bewuste „on-

van onze lezers

Met veel dank schrijf ik een paar letters voor het mooie blad *De Echte Waarheid* waar het hele gezin iedere maand op zit te wachten, ook de boekjes die wij mochten ontvangen worden door het hele gezin gelezen.

Familie S., Volendam

Ingesloten vindt u de vernieuwingskaart waarmee ik u vriendelijk verzoek enkele van uw publikaties plus *De Echte Waarheid* te blijven zenden. Na reeds een jaar abonnee te zijn geweest van *De Echte Waarheid*, verzoek ik u mij opnieuw als abonnee te willen noteren.

Uw blad biedt werkelijk de juiste bij de tijdse voorlichting die de mens van deze tijd zo hard nodig heeft.

B.S., Middelburg

Hierbij wil ik u danken voor het bijzonder mooie boek „Het ongelooflijke potentieel van de mens”. Het zal mij zeer zeker veel openbaren! Mijn eerste doorlezen en vergelijken heeft mij overtuigd van de integriteit van het boek. Ook een direct vergelijken met lectuur over de dogmatiek alsmede een bijbelencyclopedie heeft mij gesterkt in de overtuiging dat het boek

echt betrouwbaar is — iets wat jammer genoeg niet van alle lectuur op dit gebied gezegd kan worden!

Graag zou ik ook de vervollessen van uw cursus voor bijbelstudie ontvangen. Wellicht ten overvloede sluit ik het betreffende formulier hierbij in. Ik hoop spoedig de vervollessen van uw cursus te mogen ontvangen en verblijf met vriendelijke groet.

R.T., Rotterdam

Reeds vele malen mocht ik uw blad *De Echte Waarheid* van u ontvangen. Steeds lees ik

het blad met zeer veel interesse. Veel van uw artikelen zetten mij aan het denken. Menigmaal heb ik uw visie vergeleken met wat de bijbel ons leert en telkens weer mag ik ontdekken dat uw blad de goede boodschap heeft.

Bijgaand zend ik u een lectuuraanvraag, wilt u mij het boek „Het ongelooflijke potentieel van de mens” toezenden? Bij voorbaat dank.

Verder hoop ik nog vele malen van uw blad te mogen genieten. Ga zo door met deze opbouwende lectuur.

E.B., Enschede

sterfelijke ziel”. „De doden weten niets”, verklaart de Bijbel (Pred. 9:5, 10). Op de dag van iemands dood „vergaan zijn plannen” (Ps. 146:3-4). De Bijbel beeldt de dood duidelijk uit als een slaap — een staat van bewusteloosheid (Dan. 12:2).

Bij de dood keert deze geest des mensen weder tot God, die hem geschonken heeft (Pred. 12:7). Deze wordt dan als het ware „opgeborgen” als een bandopname voor toekomstig gebruik door God bij een opstanding.

Hierop staan onuitwisbaar iemands karakter en de vele ervaringen die hij of zij tijdens zijn leven heeft opengestapeld. (Zie het begeleidende artikel „Wat is de mens?” voor een verdere diepgaande toelichting.)

Het is ook deze „geest des mensen” — zoals vaak wordt uitgelegd in dit tijdschrift — die de mens zich doet onderscheiden van het dier. Het is wat de mens *uniek* maakt. Het verleent de levende menselijke hersenen verstandelijke vermogens om kennis van materie te begrijpen. Het is de bron van de menselijke intelligentie. Het is *niet* aanwezig in de hersenen van het dier. (Voor een diepgaand onderzoek betreffende de geest in de mens kunt u ons schrijven om het door onze hoofdredac-

teur Herbert W. Armstrong geschreven boek *Het ongelooflijke potentieel van de mens*. Het wordt u op verzoek gratis toegezonden.)

De hele wereld bedrogen

Er bestaat absoluut geen bijbelse basis voor het geloof in een „onsterfelijke ziel” die na de dood bewust voortleeft.

Gedurende alle eeuwen van het belijdende christendom zijn er talloze preken gehouden en ontelbare vlugschriften geschreven die, naar men veronderstelde de onvergankelijkheid van de ziel „bewijzen”. Na een zorgvuldig en onbevooroordeeld onderzoek blijken deze vol grove fouten en verkeerde voorstellingen!

De leerstelling van de onsterfelijke ziel is gebouwd op een fundament van verkeerde vertalingen van de Bijbel, onjuiste premissen, slordige wetenschappelijkheid en zelfs volslagen oneerlijkheid. Weinig predikanten en leken hebben de geestelijke moed opgebracht om het vraagstuk met een nieuwe en onbevooroordeelde blik te bezien en de *ware* leer van de Bijbel te aanvaarden.

Want wanneer men de valse leerstelling van de onvergankelijke ziel verwerpt, valt daarmee ook het even

heidense en onjuiste begrip van hemel en hel — een van de hoekstenen van het traditionele christendom!

Satan de duivel is er — althans tijdelijk — in geslaagd om de hele wereld te bedriegen (Openb. 12:9). Hij was het die als eerste het idee introduceerde dat de mens niet werkelijk sterft, maar inherente onsterfelijke bezit. „Gij zult geenszins sterven”, loog Satan tot Eva in de hof van Eden (Gen. 3:4).

Gods toekomst voor de mensheid is veel transcenderender dan het algemeen bekende beeld van onsterfelijke zielen die op wolken zweven en voor eeuwig op hun harp tokkelen. Voor degenen die daarvoor kiezen en zich daartoe bekwamen *is* er leven na de dood door middel van een opstanding! Maar dat leven zal komen door een *nieuwe geboorte* als een onsterfelijke geestelijk wezen in het gezin van God zelf — door middel van een toekomstige *opstanding* van de doden!

Het is tijd dat wij de fabels en tradities van mensen van ons afwerpen en de grootse betekenis en het doel van het menselijk leven zoals geopenbaard in de Bijbel leren begrijpen!

Hebt u de moed om dit vraagstuk voor uzelf te onderzoeken? □

WAAR KOMT KERSTMIS VANDAAN?

Is Kerstmis werkelijk de viering van de geboortedag van Christus? Wat weet u van de oorsprong van de kerstboom; van Sinterklaas of het kerstmannetje; of van de gewoonte van het uitwisselen van geschenken? Zeer weinig mensen weten waarom zij geloven wat zij geloven. Als u belangstelt in de feiten schrijf ons dan om het gratis boekje *De ware achtergrond van Kerstmis*.

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur: _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres:

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)